

சிவானுபவம்

மேருபுத்திரி

சிவானுபவம்

ஆசிரியர்
மேருபுத்திரி

நூல் விளக்கம்

- * நூலின் பெயர் : சிவானுபவம்
- * ஆசிரியர் : மேருபுத்திரி
- * பொருள் : சைவ பக்தி இலக்கியம்
- * முதற்பதிப்பு : 2017
- * அச்சு : 12 புள்ளி
- * அளவு : 1/8 டெம்மி
- * பக்கம் : 120
- * Publisher & Copyright : **Dr Mayuranathan,**
41 Macleod Road,
London N21 1SW, UK.
E-mail : mayura_nathan@hotmail.com

அச்சிட்டோர்:_____

சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ்

- 176, கீழ் வீதி, சிதம்பரம் - 608 001. ☎ : 04144 - 223020, 223040
- 39, மில்லர்ஸ் ரோடு, கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை - 600 010.
☎ : 044 - 26401531, 42769087
- 3,4,5, காமராஜ் நகர், புத்தகரம், கொளத்தூர், சென்னை - 600 099.
☎ : 044 - 65656587, 7373333068
E-mail : sabanayagamprinters@gmail.com

சிவம்

சைவம் போற்றும் சைவசித்தாந்தம் வெல்க
சைவம் போற்றும் ஐந்தொழுத்தும் வெல்க
சைவம் போற்றும் ஆரியம் தமிழ்வெல்க
சைவம் போற்றும் வடகைலை தென்னகலை
நாடிரண்டும் வெல்க வெல்கவே

சிவம்

சிவம்

பலர்புகழ் ஞாயிறு தன்னொளிக் கிரணங்களால் மலர்த்து
புவனபோகங்களும், புவனபோகங்களில் வாழும்
உயிர்களும் நிறைந்த இவ்வுலகின்கண் நாயடியேனை
யொருபொருளாகக் கொண்டு வடவிலங்கைக்
கோவளப் பெருந்துறையிலடிமை செய்து சீடனாக்கிச்
சிவஞானத்தைப் பிரசாதித்தருளிச் சிவானந்தங்கூடி
வாழ்வருளிய **ஆலவாய்க் குருமணிகவாமி**
முருகேசப் பெருமானின் திருவருட் பணிப்பின்
பேரில் எழுதப்பட்ட பாடல்கள் அவருடைய
செம்பொற்பாத மலரடிகளுக்குச் சமர்ப்பணம்.

மேருபுத்திரி

சிவம்

மேருபுத்திரி

சிவபூமியாம் இலங்கை

முன்னுரை

சிவம்

மேன்மைகொள் சைவநீதியை முழங்குவன சிவாகமங்களாகும். சைவசமய நூல்களாக வேதங்களும் ஆகமங்களும் விளங்குவன. எனினும் உயிர்கள் முத்தியடையும் நெறியை முழங்குவன சிவாகமங்களே. கைலாசபதி திருப்பெருந்துறையில் ஞானகுருவாகி வந்து மணிவாசகப் பெருமானுக்குச் சிவாகமங்களை உபதேசித்தருளியமை யாவருமறிந்ததே. மணிவாசகப் பெருந்தகையார் அந்த உபதேசத்தை யுள்ளொடுத்துத் திருவாசக மழையாகப் பொழிந்தருளினார். ஞான திருவாசகம் பெண்களும் முத்திபெறுந்தகைமையைக் கூறும் திவ்விய ஞானநூலாம்.

திருவெம்பாவை, திருவம்மாணை, திருப்பொற்சுண்ணம், திருச்சாழல், திருத்தெள்ளேணம், திருப்பூவல்லி, திருப்பொன்னாசல், திருவன்னைப்பத்து என்னும் பதிகங்கள் பெண்களை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடப்பட்டவையாம். பெண்ணுயிர்களும் முத்திபெறும் உரிமையைச் சுட்டிக் காட்டித் தனது ஞானவாசகத்திற் பேசியுள்ளமை தெளிவாம். திருவண்ணாமலையில் தான் கண்ட தபோதனிகளைப் பொருளாக வைத்து திருவெம்பாவைப் பதிகம் பாடிய ருளியமை நோக்கற்பாலதாம்.

இதுகாறும் ஆண்டியார்கள் தோன்றி ஆண்டியார்களை அறைகூவியழைத்துச் சிவநெறிக்கு வரும்படி வழிகாட்டினர். மணிவாசகப்பெருமானின் திருவாசகப் பெருமை, அதனுள்ளும்

பெண்ணுயிர்களும் முத்திபெறுந் தகுதியுடைமை என்னு
மிரண்டு நோக்கங்கள் தில்லைநடராஜப் பெருமானால்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமை இறைவன் தன் கைப்பட
எழுதிய சங்கதியே உலகிற்குணர்த்துவதாம். எனவே, பெண்
களும் முத்திநிலை கூடலாம் என்பதுமீங்குறுதியாம்.
இறைவன் முன்பு, ஆணுயிர் பெண்ணுயிர் எனும் பேத
மில்லை; ஈங்குயிர் பசுவெனப்படும். ஆண்பெண் பேதம்
கன்மபேதத் தோற்றமாம். உயிர்கட்கு முத்தி பெறும் உரிமை
இறைவனால் வழங்கப்பட்ட வெகுமதி. உலகியற் பொருட்
களில் வைக்கும் அன்பை இறைவன் திருவடியில் வைத்து
விட்டால், பேரின்பமன்றோ. ஈங்கு யான் பெற்ற
பேரின்பம் எந்தப் பெண்ணாலும் பெறமுடியும்.

சைவசித்தாந்த சிவஞானியாம் மணிவாசகரைப் போன்று
ஆலவாய்க் குருமணி சுவாமி முருகேசப் பெருமானும்
சைவசித்தாந்த ஞானியாம். எவ்வுயிரும் ஈடேறவேண்டும்
என்னும் இரங்குகருணைகொண்டவர்கள் சிவஞானிகள்.
அருட்சத்திரூபமாம் ஞானாசிரியரதும், மீனாட்சியம்பாளினதுங்
கட்டளைப்படி வழிநடத்தல்படி எழுதப்பட்ட நூல்கள்
பெரும்பாலும் பெண்ணடியார்களை முன்வைத்துப் பாடப்
பட்டதாம். சைவசித்தாந்த ஞானியாம் மணிவாசகர் தனது
திருவாசக நூலில் சைவசித்தாந்த உண்மைகளையே
வெளிப்படுத்திப் பாடியுள்ளமை போலவே, சைவ சித்தாந்த
வுண்மைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுந்தவையே
இந்நூல்களாம். இறைவன் அடியெடுத்துத் தந்ததும் கந்த
புராணத்தில் “உமைதவம்” எனுந் தலைப்பையேயாகும்.
எனவேதான் புராணங்களிலிருந்து பெண்கள் வழிப்பட்டுய்ந்த
முறைமை இப்பிரபந்தங்களிற் பேசப்பட்டதாம். கோயிற்
புராணம், கந்தபுராணம், திருவாசகம், தேவாரத் திருமுறைகள்,
திருவிளையாடற் புராணங்களிலுள்ள சங்கதிகள் இப்பிரபந்தங்
களின் தோற்றமாய் அமைந்ததாம்.

சிவபெருமானால் சிருட்டிக்கப்பட்ட இவ்வுலகில் சிவபெருமானால் சிருட்டிக்கப்பட்டு வாழ்கின்றவியர்கள் சிவபெருமானால் சிருட்டிக்கப்பட்ட சைவசமயத்தின் மேன்மையை, உயிர்கட்கு முத்திநெறி காட்டும் உண்மையைத் தெளிந்து திருவருள் கூடும், கூட்டும் வழிவந்தய்யும் பொருட்டும் எழுதப்பட்டதாம். முன்பு பலகோடி சன்மங்களி லியற்றிய தவப்பயனால் பெற்ற சிவானந்தவமுதை, ஏனைய பெண்களுடன் பகிர்ந்துண்ணும் விதமாகவும் பாடப்பட்டதாம்.

மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் விளங்க இந்நூல்களை வெளியிடுவதற்கு முன்னின்றுதவிய திரு து. சிறீதரன், திரு பொ. மயூரநாதன், திரு ச. யோகநாதன் ஆகியோர்க்கும்; நூல்களைப் படித்து பிழை திருத்தம் செய்தும் வாழ்த்துரையும் தந்துதவிய முனைவர் இரா. பாலகிருஷ்ணன், அணிந்துரை எழுதியுதவிய முனைவர் T.N. ராமச்சந்திரன் அவர்கட்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூல்களை அச்சிற்பதித்து தைப்பூசத்திருநாளில் தில்லை நடராஜரின் திருவடியிற் சமர்ப்பிக்க உதவிய சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர், உதவியாளர்கட்கும்; தாய்நாட்டில் எனக்குறு துணையாக, உதவியாக இருந்த உறவினர்கட்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

சிவம்

மேருபுத்திரி

Sekizaar Adi-p-Podi

Dr. T.N. RAMACHANDRAN

5D, Selvam Nagar

Thanjavur, Tamilnadu

அணிந்துரை

இலண்டன் அன்பர் சிவபுரீ யோகநாதன் அவர்கள் மேருபுத்திரி அவர்களின் நூல்களை நான் பார்வையிட்டு ஓர் அணிந்துரை வழங்கவேண்டும் என்று பணித்தார்.

மேருபுத்திரி ஒரு புனிதவதியாகக் காட்சி அளிக்கின்றார். அவரது நூல்கள் அனைவரின் பயிலுதலுக்கும், போற்றுதலுக்கும் உரியது. திருமுறைகளிலும், மெய்கண்ட சாத்திரங்களிலும் அவருக்கு அமைந்திருக்கும் தோய்வும், ஆர்வமும் வெள்ளிடைமலை. அகண்ட பாரதத்தின் மரபு, பண்பு ஆகியவற்றை இறையருளால் காக்க விழைவோர் வரிசையில் அவர் முன்னிடம் பெற்றுள்ளார்.

காலம் பொன்னானது. அதை விரயம் செய்தல் பாவம். நாலடியாரில் ஒரு பாடல் :

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃது உணரார்
வைகலும் வைகலை வைகும் என்று இன்பு உறுவர்
வைகலும் வைகல் தம்வாழ்நாள்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்து உணராதார்.

வாழ்க்கையை எண்ணியறிதல் வேண்டும். பதுமனார் கூறு வதாவது : “எண்ணி அறிதலாவது, பிறந்தது முதலாகப் பத்து வயது இளமையும், இருபது வயதில் வளர்ச்சியும், முப்பது வயதில் ஒளியும், நாற்பது வயதில் மேதைமையும், ஐம்பது வயதில் பலமும், அறுபது வயதில் தாதுவும், எழுபது வயதில் கண்ணும், எண்பது வயதில் செவியும், தொண்ணூற்றில் மனமும், நூற்றில் பிராணமுமாக அடைவே ஒழுகக் குறைந்தும், பஃபத்திலே இக் குறைவு தோன்றி வருகின்றமையை யுணராதார் என்றவாறு.”

மின்னி நிலையில் மன்னுயிர் வாழ்க்கை. ஆகவே, பயனில் சொல்லுதலும், பல சொல்லக் காழுறுதலும் தவறாகும். ஆகவே காலத்தின் மதிப்பை உணர்ந்து செயல்படவேண்டும். அப்பர் அடிகள் இன்னம்பர் தேவாரம் சாற்றுவதாவது :

“தொழுதுதூமலர் தூவித் துதித்து நின்று
அழுது காழுற்று அரற்றுகின் றாரையும்
பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப் பாரையும்
எழுதுங் கீழ்க்கணக்கு இன்னம்பர் ஈசனே”

நம் திரிகரண அசைவு ஒவ்வொன்றையும் ஈசனார் பின்னக் கணக்கோடு பதிவு செய்திடுவார். தமிழின் பின்ன எண்ணங்கள் யாவை என்றுகூட யாரும் அறியவில்லை. அவையிற்றின் மகத்துவத்தை ஆரம்பக் கல்வி மாணவர் அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால், ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் தாம் வரைந்த, பாலபாடம் - நான்காம் புத்தகத்தின் பின் இணைப்பில் தந்துள்ளார். அதிலிருந்து சிலவற்றைக் கீழே தருகின்றேன்.

$$\text{கீழ்வீசம்} = \frac{1}{5,002} ; \text{கீழ் ஒருமா} = \frac{1}{6,400} ;$$

$$\text{கீழ்முக்காணி} = \frac{1}{25,600} ; \text{கீழ்அரைக்காணி} = \frac{1}{51,200} ;$$

$$\text{கீழ்முந்திரி} = \frac{1}{1,02,400} ; \text{இம்மி} = \frac{1}{10,75,200} ;$$

$$\text{அதிசாரம்} = \frac{1}{18,38,400} .$$

இம்மி என்பது இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. பொருள் அறியாமலேயே இது பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

மேருபுத்திரியாரின் நூல்களில் ‘தில்லைச் சிதம்பர விலாசம்’ என்ற நூல் இடம் பெற்றுள்ளது. இதில் ‘பொன்னார் மேனியனே’ என்று தொடங்கும் பாடல் நம்பிஆரூரின் பாடலையும், ‘அரிது அரிது’ என்று தொடங்கும் பாடல் ஔவையாரின் பாடலையும், ‘தானே வந்து’ என்று தொடங்கும் பாடல் திருவாசகத்தையும், ஏனைய பாடல்கள் போற்றத்தக்க ஞானநெறியினையும் நினைவூட்டி, நம்மை சிலிர்க்க வைக்கின்றன.

அம்மையாரின் “கோயில் ஒருபா ஒருபஃதும் பதிகங்களும்” சிவானந்தம் பயிற்றுகின்றது. சிவ நடனக் காட்சியை நம் கண்முன் காட்டுகிறது.

மேன்மைகொள் சைவநீதி உலகெலாம் ஒளிர பாடுபடுபவர் நம் அம்மையார். எழுத்து வளம் கைவரப் பெற்ற அவர் எளிமையின் எல்லையில் பிரதிஷ்டை பெற்றுள்ளார். ‘ஏழையேன் ஏதுஞ் செய வல்லனோ’ என்று இந்நூலில் பதிவு செய்திருக்கும் அவர், “எல்லாம் நின் செயலே” என்றும் கூறியுள்ளார். இடம்பம் என்பது அவரிடம் உள்ளவம் இல்லை.

தில்லை என்பது, “நல் உயிர் எல்லாம் நல்அருள் பெற்றிட” நாட்டிய அருள் தலம் என்று அறிவிக்கின்றார். தூய உள்ளமே திருத்தில்லை. இத்தலம் என்பது சிவசக்தியின் பீடம். பாலுண் குழவி பசங்குடர் பொறாது என்று நோயுண் மருந்தை தாய் உண்டாங்கு என்றபடி, சிவானந்தத்தை உயிர்கள் தாங்கும் பொருட்டு மட்டுப்படுத்தி நடராஜனின் பக்கலில் இருந்து அருள்பாலிக்கும் சிவகாமியின் பேரருள் இங்கு இயங்குகின்றது. சிவன் அருளால் தான் சிவனை வணங்க ஒல்லும். சிவகாமியே இதற்குச் சாட்சி. ‘சிவலோகம் காட்டும் சிற்றம்பலமே’ நாம் பெற்றுள்ள பெரும் பேறு.

‘காரை தீபம் தந்த ஞானதீபம்’ என்ற நூல் அம்மையார் அருளிய நூல்களில் அமைந்துள்ளது. யாழ்தீவகத்தின் மேற்குக் கரையோரத்தில் வீற்றிருந்து சிவபூமியாம் பரத கண்டமொடு இலங்கையைத் தனது ஞானவொளியினால் காத்தருளிய ஞான தீபத்தின் ஞானப்பிரகாசத்தை பேசுகின்ற நூல். ஞானதீபத்தின் பெருமையை அம்மையார் உரைநடையில் கீர்த்தித்திருக்கிறார். இவ்வற்புத நூலைப் படித்தால் பரவஸம் விளையும்.

‘சோமசுந்தர ஆலாசியம்’ அம்மையாரின் நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு திப்பிய நூல்,

‘குழையார் காதினர் கொன்றைத் தாரினர்
பிழையா சாமமே பாடி யாடுவார்
அழையாது நுழைந்து அகமே தங்கினார்
உழைக் கையினார் உரமிது’

பதிவாகி உள்ளது இந்நூலில். இதை ஏற்றுவோம்; போற்றுவோம்.

‘வியன் தில்லைச் சிதம்பரம்’ என்ற திப்பிய கிரந்தம் நூல்களை அலங்கரிக்கும் ஒரு பெரிய, அரிய நூல். இது துகளறு

போதமாய்த் துலங்குகின்றது. இவ்வொரு நூல் 15 பனுவல்களின் தொகுப்பு. குறள் வடிவிலும், வெண்பா வடிவிலும், சிந்து வடிவிலும், விருத்தப்பா வடிவிலும் பல பாக்கள் உள். இத்தொகுப்பில் இறைவனை தரிசிக்கலாம். வேதாந்த, சித்தாந்த சாரமாய் இத்தொகுப்பு அமைந்துள்ளது.

அம்மையாரின் நூலுள் ஒன்றான 'மதுர விலாசம்' அதிமதுரமாய் உள்ளது. 'அங்கயற்கண்ணி பிள்ளைத் தமிழ்', 'திரு ஆலவாய் சொக்கலிங்க மாலை', 'கண் பாருமையா' என்ற மூன்று நூல்கள் இத்தொகுப்பில் ஒளிக்கின்றன. இவற்றை ஒதுவார் வியந்து அலறுவர்; நயந்து உருகுவார்.

'ஆலவாய்க் கண்ணி' அம்மையாரின் நூல்களுள் ஓர் அற்புதப் பனுவல். பவன் பிரமசாரி; பால்மொழி கன்னிகை. இப்பால்மொழிக் கன்னியின் சிவத்தேன் அருளை அமுத மொழியில் வடித்துத் தந்திருக்கும் இந்நூலின் பெருமையை ஆயிர நா கொண்ட சேட விசேடனும் இதன் பெருமையை எடுத்துரைக்க முடியாது. தாயுமானவரின், அம்மையப்பரின் அருட்பிரசாதமே இந்நூல். ஓத ஓத உள்ளுளி பெருக்கும் இந்நூல் ஒப்பற்ற உமையின் அருள் போற்றி நிற்பது.

அம்மையாரின் நூல்களில் இடம்வகிக்கும் 'திருஆலவாயிரட்டை மணிமாலையும் பதிகங்களும்' உயிரைச் சிலிர்க்க வைக்கும் அருட்பதிகம். இதை ஒதுவார் சிவப்பித்து கொள்வர்; மகோன்மத்த நிலை உறுவர்.

அம்மையார் சொல்லுராய்ந்து எழுந்த தீயின் சுடர் எழக் கணிந்த நாவுடையார், மண் மாசு அகன்ற வான்படு சொற்கள் கொண்டு சிவாந்தரங்கமான பனுவல்கள் வரைபவர். வேத ஆகம இதிகாச புராண சாத்திர தோத்திரச் சாரமாக அருளி யிருக்கும் கீர்த்தியைப் போற்ற நான் ஆர்? இவருக்கு இணையான அனுபூதிமான் இவ்வுலகில் இல்லை. இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை.

ஓம் தத் சத்.

சைவ ஊழியன்

சென்னை அடிப்படைத் த.ந.இராசச்சந்திரன்.

முனைவர் இரா. பாலகிருஷ்ணன்

ஓய்வுபெற்ற மொழியில் பேராசிரியர்

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

வாழ்த்துரை

இவ்வையகத்தார் வாழ்வாங்கு வாழ மனித சமூகங்கள் வெவ்வேறு இறை நம்பிக்கைகளைக் கடைப்பிடித்து வருகின்றன. வாழ்க்கை நெறிமுறைகள் இறைநம்பிக்கைக்கு ஏற்ப வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனடிப்படையில்தான் வெவ்வேறு இனக்குழுக்களாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள், பல ஆயிரம் மொழிச் சமூகங்களாகப் பிரிந்தபின்னரும் இறைநம்பிக்கை என்னும் பொதுப் பண்பின் கீழ்பலவிதமான மதக் கோட்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தனர். இவற்றுள் மறுசீராக்கம் பெற்றவை சில, மறைந்து போனவை பல. இவ்வாறு பரிணாம வளர்நிலையடைந்து காணப்படுபவை இந்து, புத்தம், கிறித்தவம், இஸ்லாம் என்பன என்று கொள்ளலாம். இம் மதக்கோட்பாடுகளில் இந்து மதமே காலத்தால் முந்தையது. இதன் ஆணியேர் இந்தியாவில் தோன்றியுள்ளது என உறுதிப்படுத்தலாம். ஏனெனில், இந்து மதம் மட்டுமே இயற்கை நிகழ்வுகளாகிய தோன்றுதல், தோன்றியவை காக்கப்பட்டு வளர்தல், வளர்ந்தவை அழிதல் என்னும் மூன்று நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதகுலத் தோற்றத்தின் மூலகாரணிலிங்கம்; மனித உருவாக்கத்தின் காவலறையே தாய்மையெனுங்கருவறை; கருவறையிலிருந்து வெளிவந்த மனிதன் அழிவது, அவன் எதிர்கொள்ளும் இன்னல்களாலும் அவன் பெறும் இன்பநிலைகளாலும் என்னும் உண்மையை உணர்ந்ததன் அடிப்படையில் தோன்றியதே இந்துமதம் அல்லது சைவமதம் அல்லது சைவ சித்தாந்தம். மற்ற மதங்களாகிய புத்தம், கிறித்தவம், இஸ்லாம் என்பன மனிதன் தோன்றியபின் அவன் எதிர்கொள்ளும் இன்னல்கள் களையப்பட்டு, இன்பநிலை அடைய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியவை.

இவ்வாறு, உலகில் முதன்முதலில் தோன்றிய இந்து மதம் காலப்போக்கில் சிவலிங்கச் சித்தாந்தமாகவும் சிவசக்தி வழி

பாடாகவும் மாற்றமடைந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட இந்து மதத்தின் உயரிய சைவ நெறிகளை முற்றுமுணர்ந்த மகான்கள் நூற்றாண்டுகள்தோறும் தோன்றி, உலகோர் உய்யும் வழியைக் காட்டி வந்துள்ளனர். இவர்களுள் யாழ்பாணத் தீபகற்பத்தருகிலுள்ள காரைத்தீபத்தில் வாழ்ந்து, சமாதியடைந்த சுவாமி முருகேசப்பெருமாள் அவர்கள் வணக்கத்திற்குரியவராக உள்ளார். சைவமத இறையருளால் அதிசயிக்கத்தகுந்த அற்புதங்கள் பலவற்றைச் செய்து காட்டித் தன்னை அண்டிவந்தோர்க்கு உய்யும் வழிகாட்டியாக வாழ்ந்தவர் இன்று அனைவரும் போற்றி வணங்கும் தெய்வமாகத் திகழ்கிறார். இவரது ஆசிரமத்தில் வாழும் பெண்ணடியார்களுள் தலைசிறந்த தவச்செல்வி **மேருபுத்திரி** ஆவார். சைவ சித்தாந்தத்தில் இவருக்கு இருக்கின்ற ஆழமான ஞானம் என் போன்றோரை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. அதன் விளைவாகவே இவரது நூல்களுள் பல சைவசித்தாந்தத்தை அலசி ஆராய்ந்து விளக்குமுகமாக அமைந்துள்ளன. இவரது ஆழ்மன வுணர்வு சைவ நீதியை உலகெங்கிலும் பரப்புவதாக அமைந்துள்ளது. அதன் வெளிப்பாடே பக்திப் பரவசங் கமழும், தங்கள் கைகளில் தவழும் இந்தத் துதிப்பாடல்கள் மற்றும் சைவசித்தாந்த விளக்கங்கள் அனைவராலும் பாராட்டத் தகுந்தவைகளாக உள்ளன. எனது வாழ்த்துக்கள்.

தவமங்கை மேருத்திரி அவர்களது படைப்புக்களைப் படிக்கின்ற வாய்ப்பு பெற்றதைப் பெரும் பேறாக் கருதிச் சைவநீதி உலகெங்கும் பரவிடவேண்டுமென, இவர் எடுக்கும் முயற்சி வெற்றி பெற வாழ்த்துகிறேன்.

தவச்செல்வி மேருபுத்திரி அம்மையரது நூற்களை இந்த அழகியவடிவில் வடிவமைத்துத்தந்துள்ள சிதம்பரம் சபாநாயகம் அச்சக உரிமையாளர் தம்பி திரு. கௌதம சங்கர், தங்கச்சி திருமதி ஜெயநந்தினி தம்பதியருக்கும், அச்சக ஊழியர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துக்களும் பாராட்டும் பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

அன்புடன்

இரா. பாலகிருஷ்ணன்

கணபதி வணக்கம்

சிவம்

அடியாரிடர் கடிந்திடக் கணபதியெனத் தந்தருளிய
பிரணவ ரூபியே அகாரஉசாரமகாரமா
நின்றுயிர்க் கறிஷ்ட்டும் கணபதியே
கடிமலரறுகொடு தீர்த்தந்தந்து வழிபடுவார்க்குக்
கலைஞானமீயுமருள் வள்ளலே
பட்டினத்துப் பிள்ளை வேண்டி
நெடிய நாதவிந்து ரூபமாம் தும்பிக்கையினால்
சேந்தன் சிறையுடைத்த சிற்பரனே
நாரையூர்ப்பிள்ளை போற்று கணபதியே
வாடியநாரைக்கு முத்திகொடுத்த சிவன் மைந்தனே
விளங்கு சிவஞானமா சிவானந்தமா
வளாது அருள்பெய்வாய் சிறியேன் சிந்தையுள்ளே.

சிவம்

குருவணக்கம்

சிவம்

நால்வர்வழி வந்தவர்காட்டும் நால்வேத வழிவந்து
நாற்றவ வழிவந்து நாயேனிந்த நானிலத்தில்
நன்னெறியில் வாழ
நூல்வழி நுழைய நூல்காட்டும் நுண்ணிய நெறி நுழைந்து
நூக்கிநின்று நின்மலன் நிருத்தியபாதம்
நிர்மல ஞானநிட்டை யிலுமுத
சால்வழி சென்றுகூடிச் சிவானந்தம் பெற்றுய்யச்
சிறற்பலமன்று விட்டுச் சிவஞான குருவாகிச்
சிவப்பெருந்துறையில்
ஆல்நிழல்விட்டு வீழிநிழல்கூடி அருணோக்கால்
தீர்த்த நீராட்டி அடியேனை யுய்யக்கொண்ட
திருஞான குருசீர்பாதம் போற்றி போற்றி

சிவம்

வொருளடக்கம்

சிவானந்த போதம்

1. கைலை தர்சனம்	21
2. சிவகாமியம் (உமைதவம்)	23
3. சிவபோதம் (ஐந்தெழுத்து)	34
4. சிவபோதங்காணல் (ஐந்தெழுத்து)	36
5. சிவசம்பந்தம் (ஐந்தெழுத்து)	39
6. சீவபோதமிழத்தல் (ஐந்தெழுத்து மந்திரம்)	42
7. பேரின்ப நிலை	45
8. வளையல்செட்டி (இன்பநிலை)	57
9. பரிமேலழகர் காட்சிப்பதிகம்	59
10. பிச்சாடனர்	61
11. பரஞான போதம்	63
12. விண்ணப்பம்	66

சேகரஞானாந்த போதம்

1. சிவபோதம் பெற்ற ஆன்மாவின் விண்ணப்பம்	79
2. சிவபாதசேகரம்	83
3. சிவகாமசேகரம்	96
4. சிவஞானசேகரம்	103
5. சோமசுந்தரர் திருமுகம்	111
6. முடிபு	115

“மேன்மைகொள் சைவசித்தாந்தம்
விளக்குக உலகெலாம்”

“பார்வதி புத்திரனே பிரணவச் சித்திரமே
தேர்பதியாய் சிந்தையிடங் கொள்வாயே”

சிவானந்த போதம்

தென்கைலைக்காட்சி 1 - 2004 ஆவணி

கைலை தர்சனம்

1. கைலையாம் வெள்ளியங்கிரி மகிழும் பரமசிவனே
வண்டோதரி இலங்கையில் களித்துத்தென்
கைலையாயமாந்து நிற்பக்தனாம் இலங்கை
மன்னன் இராவணனுக்கருள் புரிந்துனையே
கைலையில்நீயிருந்த அம்மையப்பன் கோலம்தனை
முன்னின்றெனக்கருளி யிதுவேதென்
கைலைக்காட்சி யென்றருளிய கோணேஸ்வரஜயனே
நாயேனுன் னடைக்கலம் அடைக்கலமே.
2. நீளநினைந்துருக வல்லார்தம் நெடுந்துயர்நீக்கும்
நிமலனே நெற்றிக் கண்ணனே
ஆளநினைந்து அடியேனை ஆட்கொண்டு
வினையிலடியனாய் விதிவகுத்த அண்ணலே
உளநினைந்து துயின்று தொழுதெழுந்துனை
முட்டின்றி முப்போதும்தொழுதேன் முத்தனே
காளகண்டனே நின்கழலினையே துணையெனக்கொள
என்முன்னின்றருளிய கைலாயா போற்றி போற்றி.

கைலைக்காட்சி 2 - 2005 கை

1. வலித்திடும் காயவாழ்க்கை வெள்கி
 வேண்டினேனுனையே
 சலித்திடாது நித்தம்சாற்றி நின்றேன்
 சங்கரானின்னாமமே
 பலித்திடும் தவமாய் பார்ப்பதியம்மையுடன்
 கூடியேபரிந்து
 புலித்தோலாடை மேனிக் கைலைக்கோலங்
 காட்டியவாறே
2. தேடமாலயனும் ஒளித்ததிகம்பரனே தெவிட்டாத
 ஆனந்தத்திருவடி சேர்ந்திடத்
 தேடமுன்னின்றளித்தாய் திருந்து கைலைக்
 காட்சிதனையே தேவியுடன்
 தேடரும் பொருளே புலித்தோல் மருவுந்
 திருமேனிகாட்டி யமர்ந்திருந்தனை
 தேடவுந் திகைக்கவும் திளைக்கவும்அதில்
 வைத்ததும் அதிசயமான தன்றோ.
3. புலியினுரி தோலுடுத்து உமைமங்கையொடும்
 அமர்ந்திருந்தாயுயர் கைலையில்
 ஒலியின் இசையாய் இசையின் நாதமாய்
 நாதமுங்கடந்த நாதாந்தநட்டமே
 நலியும் ஐவர்பகைசெய்து நைந்துருகும்
 நயமாய் மனஞ்செய்து நந்தவனமாக்கி
 மலியும் மணவாசகம் கடந்தபொருளாயிருந்து
 மானசமயிலாயாடுவது முன்னருட்குறிப்பே.

சீவகாமியம் (உமைதவம்)

இறைவன் அடியெடுத்துத் தந்தது

சிவம்

1. பாங்கி :- பேயாண்டிதன்னைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய்
பெண்களுக்கழகாமோ?
உமை :- பேயாண்டியென்றாலென்ன பெரும்
பித்தன் என்றாலென்ன மாயையெலாம்
நீக்கும் மாதேவனலவோ
2. பிச்சாண்டி தன்னைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பெண்களுக்கு அழகாமோ?
பிச்சாண்டியாக வந்துபெரும் வினைகொண்டு
போதம்தரும் பேரருளாளன் என்று அறிவாயே.
3. மங்கையைப் பாகம் வைத்தான்மீது நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் மங்கைக்கு அழகாமோ?
மங்கையைப் பாகம் வைத்து அம்மையப்பனாய்
எமக்கருள் புரியும் தாயுமானவனலவோ.
4. அரவாட்டி தன்னைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் அரிவைக்கு அழகாமோ?
அரவாடல் செய்து ஆன்மாக்கள் யாவுக்கும்
அருள்புரியும் அருளாளன் அவனலவோ.
5. கங்காசூடியைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பெண்ணே உனக்கழகாமோ?
கங்கையைச் சூடிக்கொண்டு மூவுலகையுங்
காத்த கருணாகரனாம் தன்மையென்றறி.

6. கோணிய பிறைகுடியைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பெண்ணே உனக்கழகாமோ?
கோணிய பிறையின் சாபம்நீக்கித் தேசுகொடுத்து
வாழவைத்த தெய்வம் என்றறிவாயே.
7. நஞ்சுண்ட கண்டனைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் நாரியர்க்கு அழகாமோ?
நஞ்சுண்டு அமுதம் தேவர்க்கருளித் தேவரிடர்
தீர்த்தருள் புரியும் செய்கையாம் என்றறி.
8. வெண்ணீறாடியைக் கண்டு நீயேண்டி மையல்
கொண்டாய் வெண்நகையே யுனக்கு அழகாமோ?
வெண்ணீறாடி வினைப்பவம் எரிக்கும் செய்கையின்
தத்துவங் காட்டினான் என்றறி.
9. கரியுரித்தோல் கூறையானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் காரிகைக்கு அழகாமோ?
கரியுரி போர்வை செய்து கயாசுரனையு
மடக்கும் தீரம் காட்டினான் என்றறி.
10. புறங்காட்டிலாடியைக் கண்டு நீயேண்டி மையல்
கொண்டாய் புனிதவதியேயுனக் கழகாமோ?
புறங்காட்டிலும் நடுநாட்டிலும் ஆடும்பரனே
நமையானுந் தெய்வமென் றறிவாயே.
11. தாய்தந்தையிலானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் தாயேயுனக் கழகாமோ?
தாய்தந்தையிலான் தானே யெல்லாவுயிர்க்கும்
அம்மையப்பன் ஆவான் என்றறிவாய்நீ.
12. மாட்டினிலேறியைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் மங்கைக்கழகாமோ?
மாட்டினிலேறும் ஐயனுக்குத் தருமதேவதையே
வாகனமாகியதென் றறிவாயே.

13. நஞ்சமிர்தம் கொண்டவனைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் நாரியர்க்கு அழகாமோ?
நஞ்சமிர்தமாய்க் கொண்டது மூவுலகம் காத்திடவே
தீமையை நன்மைசெய்து காட்டினானென்றறி.
14. அம்பலவாடியைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் அம்மணி உனக்கழகாமோ?
அம்பலத்திலாடுவது அடியார்தம்
மனவம்பலத்திலாடும் சித்தாந்தம் என்றறி.
15. யோகநிட்டை சமைந்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் யௌவனராணிக்கு அழகாமோ?
யோகநிட்டை கூடியிருந்து ஞானஈட்டம்
நால்வர்க்குக் காட்டவே என்றறிவாயே.
16. காலனை யுதைத்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் கயல்விழியே உனக்கழகாமோ?
காலனை யுதைத்ததும் கழல்பிடித்த வடியார்க்கருள்செய்து
காத்திடவே யென்று அறிவாயே.
17. சிரித்துப் புரமெரிப்பானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் சிந்தூரியே உனக்கழகாமோ?
சிரித்துப் புரமெரித்ததுவும் எரித்திடும் மும்மலசம்மாரமாம்
தத்துவம் என்றறிவாய்.
18. கோவணாண்டியைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் கோமகளுக்கு அழகாமோ?
கோவணமாய் நான்கு வேதந்தன்னைக்
கொண்டுநின்ற தன்மையன் என்றறி.
19. விழியெரி செய்வானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் மைவிழியே உனக்கழகாமோ?
விழிநுதல் அக்கினியால் போகமாற்றி ஞானங்காட்டும்
ஞானநாடகம் என்றறிவாய் பாங்கியே.

20. பூதப்படையானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பூங்குழலி உனக்கழகாமோ?
பூதப்படையன்றி வேதப்படை நாதப்படை போதப்
படையுங்கொண்ட பிரானென்றறி.
21. வில்லடி பட்டானைக்கண்டு நீயேண்டி மையல்
கொண்டாய் வேதாவின் பெண்ணுக்கழகாமோ?
வில்லடி பட்டதும் வில்விசயற்கு மகாபாகுபதப்
படையளித்தருள் செயவென்றறிவாயே.
22. பல்லில் தலையினானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பர்வதராஜ குமார்க்கழகாமோ?
பல்லில்தலை கொண்டது பரமனை மதித்திடாய்
பங்கயாசனன் தருக்கழிக்க வென்றறிவாயே.
23. சினமிகுகாளியை வகுத்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் சித்தினிக்கழகாமோ?
சினமிகுகாளியை வகுத்திட்டது உலகமெங்கும் வருத்திய
தாரகனைச் சங்கரிக்க வென்றறி தோழி.
24. தக்கன் தலையரிந்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் தையலே உனக்கழகாமோ?
தக்கன் தலையரிந்து தண்டனை செய்தது சிவனைத்
தூஷித்த சிவத்துரோகத் தண்டனை யென்றறி.
25. அழலுருவாயோம்பி ஓங்கிவளர்ந்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் அருந்தவமே உனக்கழகாமோ?
அழலுருவாய் நின்றதெல்லாம் அரியயனார்
ஆங்காரம் தீர்த்துவைக்க வென்றறி.
26. விரலாலடர்த்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் வேல்விழியே உனக்கழகாமோ
விரலாலடர்த்துக் கீதத்தால் ஏத்திடவே வாளுந்நாளும்
ஈந்த வள்ளல் என்றறிவாயே.

27. எலும்புத்தலைமாலைக் கொண்டானைக்கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் எந்தலைவிக்கழகாமோ?
எலும்புத் தலைமாலை கொண்டது தன்னைவழிபட்ட
அரியயனுக்கருள் செய்யவென்றறி.
28. ஆமைத்தாலியானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் அன்னையே உனக்கழகாமோ?
முன்னுணர் விழுந்து ஆமையாய்நின்ற விட்டுனுவுக்கு
அருள்செய்ததென்றறிநீ தோழியே.
29. பாவையர் கையில் பாலனாவானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பெண்ணே உனக்கழகாமோ?
பாலனில்லாக் குறைநீக்க பாலனாவான், பாலனாயும்
அருள்செய்யமுடியும் என்னுலகிற்குணர்த்த வென்றறி.
30. வீணையேந்தும் சாமகீதனைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் வல்லியே உனக்கழகாமோ?
வீணையேந்தும் சாமகீதன் ஆனது தாருகாவனத்து
ரிஷிபத்தினிகட்கு அருள்கொடுக்க வென்றறிவாயே.
31. சலந்தரனைப் பிளந்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் சிற்றிதையாளுக் கழகாமோ?
கலந்தரனைப் பிளந்திலனேல் மாலுமயலு முட்பட்ட
தேவரெலாம் நாசமாவாரென்றறிவாய் தோழியே.
32. ஊழிக்கூத்துமாடுவானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் என்னுயிர்த் தலைவிக்கழகாமோ?
ஊழிக்கூத்தாடுவதும் உத்தமனார் உலகமெலாந்
தன்னுளடக்கி மீண்டுந் தோற்றுவிக்கும்
கருத்தென்றறி நீதோழி.
33. சங்கமமர்ந்த தமிழ்ப்புலவனைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் சிந்தூரநாயகிக்கழகாமோ?
சங்கமமைத்து அதிலமர்ந்து தன்கண்களிலொன்றாம்
தமிழ்மொழியை வளர்க்க வென்றறிவாயே தோழி.

34. சந்திரனைத் தேய்த்திட்டானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் இறைவியே யுனக்கழகாமோ?
சந்திரனைத் தேய்த்ததெல்லாம் சிவத்தை முன்வைக்காத
தக்கன்யாகம் சென்றமையான் என்றறி தோழி.
35. தேவர்களை உதைத்துருட்டினானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் தேவியார்க்கழகாமோ?
தேவர்களை யுதைத்ததெல்லாம் தேவதேவனை மதியாத்
தக்கன் யாகத்திற்குச் சென்றதனால் என்றறிவாய் தோழி.
36. இந்திரன்தோள் நெரித்திட்டானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் இமவான்மகளுக்கு அழகாமோ?
இந்திரன்தோள் நெரித்ததெல்லாம் சிவனை இகழ்ந்து
தக்கன் செய்த யாகத்திற்குச் சென்றதனால்
என்றறிவாய் தோழி.
37. இளமதியம்வெருவ களநாகம் வைத்தானைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய்
இளையவளுக்கழகாமோ?
பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்க்கவென்றே படர்சடையில்
உகந்து வைத்தானென்றறி.
38. பன்றிக்கோடணி பரமனைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பொன்மேனிக்கழகாமோ?
அகந்தை யுற்றறிவிழந்த வராக மாலினுக்கு
முன்னுணர்வளித்திட்ட தன்மையை அறிவிக்க
அணிந்தாரென்றறி.
39. புலித்தோலாடையானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பாவையே உனக்கழகாமோ?
கொல்லவந்த புலியையடக்கி தாருகா வனத்தார்க்குத்
தீரங்காட்டிய தென்றறிவாயே.

40. சூலப்படையினானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் சுரிசூலாளுக் கழகாமோ?
சூலப்படையினாலே மும்மலந் தீர்த்திடவே ஏந்திய
ஞானப்படைக்கலம் என்றறிவாயே.
41. செபமாலைக் கையினானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் செங்கமலமே உனக்கழகாமோ
செபமாலையைக் கையில் கொண்டிருத்தல் எல்லா
உயிர்களுமுயர் தவநெறியுணர்ந்துய்ந்திட வென்றறி.
42. ஆரணங்கள்போற்றியுங் காணாப் பூரணவனைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய் ஆரணங்கே
யுனக்கழகாமோ?
ஆரணங்காணாப் பூரணவன் அடியார்க்கெளியன் என்று
முழங்கும் புராணங்கள் தோழியேநீ அறிவாயே.
43. அங்கமும் வேதமுமே திருவாயாற் பேசுவாரைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய்
அங்கயற்கண்ணிக்கழகாமோ?
அங்கமும்வேதமும் பேசுவதெல்லாம் சர்வஆன்மாக்களும்
முறையாய்வாழ்ந்து முத்தியின்பம் பெறும்
பொருட்டென்றறி தோழி.
44. வாமனார் மாகாயத்துதிரங்கொண்டாரைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய்
வார்குழலாயுனக்கழகாமோ?
வாமனார் மாகாயத்துதிரங்கொண்டதெல்லாம்
தருக்குற்றார் இரத்தப் பலிவேண்டி
நல்வுணர்வளிக்க வென்றறி தோழி.
45. ஊர்த்துவ தாண்டவமாடியைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் உமையேயுனக்கழகாமோ?
ஊர்த்துவ தாண்டவமாடியது உன்மத்த காளியைப்
பரதப்போரில் வெல்லவென்றறிவாயே.

46. மண்சுமந்தடியும்படுவானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் மங்கையே யுனக்கழகாமோ?
மண்சுமந்தடிபட வந்தது வாதவூரனுக்கும்
வந்தித் தெய்வத்திற்கும் அருள்புரிய வென்றறிவாயே.
47. விறகுசுமக்கும் கூலியானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் வல்லியே உனக்கழகாமோ?
விறகுசுமக்கும் கூலியாளாகியது தன்னடியன்
பாணபத்திரனுக்குப் பரிந்தருள் செய்வென்று
அறிவாயே.
48. பரிநரிசெய்யும் நரிபரிசெய்யும் வித்தைக்காரனைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய் பங்கஜவதனியே
யுனக்கழகாமோ?
பரிநரி, நரிபரி செய்ததெல்லாம் வாதவூரனும்
பாண்டியனும், பாண்டிநாடுஞ் செய்த
தவமென்றறிவாயே.
49. வளையல் செட்டியைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் வளர்மதியே யுனக்கழகாமோ?
வளையல் செட்டியாய் வளையல் விற்றதல்ல
வளைக்கையார்க்கு அருள்காப்பிட
வென்றறிவாய் தோழியே.
50. பன்றிக்குட்டிகட்குப் பால்கொடுத்தானைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய் பரிவுடைத்
தலைவியே யுனக்கழகாமோ?
பன்றிக்குட்டிகட்குப் பால்கொடுத்ததெல்லாம்
எல்லாவுயிர்க்கும் பரிந்திடும் தாயுமானவன்
என்றறிவிக்கும் தன்மையென்றறிவாய்நீ.
51. நீர்க்கடனும் தீக்கடனும் செய்வானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் நிர்மலையே யுனக்கழகாமோ?
நீர்க்கடனும் தீக்கடனும் வல்லாள மகாராஜனுக்குப்
பிள்ளையாய்வந்து மோட்சமளிக்க வென்றறிவாயே.

52. தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்திடும் சேவகனைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய்
தலைவியே யுனக்கழகாமோ?
தண்ணீர்ப்பந்தலும் வைத்துப் பொதிசோறு
மடியார்க்கூட்டும் பேரருளாளன் என்றறிவாயே.
53. பிள்ளைக்கறி உண்பானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் பிச்சிக்குழலிக்கழகாமோ?
பிள்ளைக்கறி கேட்டும் உண்ணாத பைரவர் உலகிற்குச்
சிறுத்தொண்டர் பத்தியைக் காட்டிச்
சென்றாரென்றறிவாயே.
54. கழுக்குன்றுச்சியில் கழுகளுடன் வாழ்வானைக் கண்டு
நீயேண்டி மையல் கொண்டாய் கண்ணழகிக்கு
அழகாமோ?
வணங்கும் கழுகுக்கருள் புரியவே கழுக்குன்றில்
அமர்ந்தாரென்று நீயறிவாயே.
55. மண்ணுறங்க விண்ணுறங்கவுன் கண்ணுறக்கம்
கெடுத்தானைக் கண்டு நீயேண்டி மையல்
கொண்டாய் கண்மணியே உனக்கழகாமோ?
மண்ணுறங்க விண்ணுறங்க மற்றுளவெல்லாமுறங்கக்
காதலாயிறைவன் மலர்ப்பாதம் கண்ணுறங்காது
தேடிநிற்பதுவே பேரின்பம் என்றறிவாயே.
56. ஊனமழிய உளமழியச் செய்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் உயிர்த்தலைவிக்கு
மிகஅழகாமோ?
ஊனமழிந்து உளமழிந்து ஊனமும் உளமெல்லாம்
சிவமாகிச்சிவஞானபோதமாகி நிறைந்திருப்பதுவே
பேரின்பம் என்றறிவாயே.

57. உற்றசுற்றந்தாண்டி உனைமறந்திருக்க வைத்தானைக்
கண்டு நீயேண்டி மையல் கொண்டாய்
உத்தமியேயுனக்கழகாமோ?
உற்றசுற்றத்தாண்டி உறவுபகைதாண்டி சிவானந்தத்தில்
திளைத்திருப்பதே பேரின்பமென்று நீயறிவாயே.
58. நீரேயணிகின்றாய் நிமலன்னாமம் பேசுகின்றாய் உலகந்
தூற்றவும் உனைவைத்தானைக் கண்டு நீயேண்டி
மையல் கொண்டாய் நிர்மலமேயுனக்கழகாமோ?
நீறும் ஐந்தெழுத்தும் என்அருட்கவசம், உலகந்தூற்றும்
பேச்செனக்கோர் ஆபரணம் இதுவேயெனக்கு
முத்திப்பரிசென்று அறிவாய் பெண்ணே.
59. கல்விபொருள்புகழ்தள்ளிக் காதலாய்க் கழற்பாதந் தேடி
நிற்பதுவும் கிஞ்சக மொழியாளுக்கு அழகாமோ?
கல்விபொருள் புகழாசை விட்டார்க்கே கழல்ஞானங்
கிட்டு மென்றறிவாயென் தோழியே.
60. பகலிரவுந்தாண்டி பாசபந்தந்தாண்டி ஏகாந்தமாய்
இருப்பதுவும் பராபரையே யுனக்கழகாமோ?
பகலிரவுதாண்டி பாசபந்தந்தாண்டி ஏகாந்தமாய்த்
திருவடிதுணைசெய்து வாழ்வதுதான்
திருவடிஞானம் என்றறிவாயே.
61. ஏகாந்தம் ஏகாந்தம் என்கிறாய் தலைவியேஅதன்
பொருளென்னவென்றறியேன் தலைவியே
எனக்கறிவிப்பாயோ?
பகலிரவு தாண்டி இன்பதுன்பந்தாண்டி, உற்ற
சுற்றந்தாண்டி திருவடி தனித்துணைசெய்து
திருவடியைத் தேடிக்கூடி வாழ்வதுதான்
ஏகாந்தநலமென்றறிவாய் தோழி.

62. என்இனிய தலைவியே ஏகாந்த நலந்தேடும்
 வழியெனக்கும் அருள்வையோ நாயேன் உய்ந்திடவே?
 ஒருசிவனே மெய்த்தெய்வ மென்றோர்நது
 இருவினைகழிய இருநிலந்தன்னில் முப்போதும்
 முட்டின்றி மறவாதேத்தி நில், நிற்க, நான்கும் ஐந்தும்
 அறுபகைசெய்து ஏழுவகைத் தீட்சைகள் நல்கிட
 நல்ஞானகுருவாகி வந்து நல்ல நீறும் ஐந்தெழுத்தும்
 தந்துனையேற்றிவைப்பன். ஏகாந்தநிலையில்
 எங்கள் சிவன். இதுவே எங்கள்
 சைவசித்தாந்தங்காட்டும் கூட்டும் தாடலை
 நெறியென்றுணர் வாயென் உயிர்த்தோழியே.

தோழி : - பேயாண்டியென்றாலென்ன பெரும்பித்தன்
 என்றாலென்ன மந்திரமாமலை மானக்கயிலையான்
 தந்திரமாயுனை வென்றான் தலைவியேயவன் தாள்
 சேர்ந்து நீ வாழ்ந்திடு தாயே,
 எனக்கும் நல்லருள் செய்வாயே.

சிவம் சிவம்

சிவபோதம் (ஐந்தெழுத்து)

1. சித்தமதில் வைத்திடவே சித்தாந்த மொழியே சொன்னான் தோழி
சித்தமதில் வைத்துச் சிவனே யென்றிருந்திடவே தான் தோழி
சித்தமே அந்தம் செய்திட்டுச் சிவானந்தமாய் நின்றதே தோழி
சித்தாந்த நெறிஇதுவென்று உணர்த்தி வைத்ததே தோழி.
2. ஐந்தெழுத்து மந்திரந்தன்னை நெஞ்சமுத்தி வைத்தான் தோழி
நைந்துநின்று நிச்சலும் எண்ணிநின்று தேர்ந்தேன் தோழி
ஐந்து புலனெலாம் மலராக்கி யவன்கழற்கே கொண்டதே தோழி
ஐந்தெழுத்து மயிலாய் நெஞ்சிலாடுவதைக் காட்டியதே தோழி.
3. நாதாந்த வெளிகாண நாதனாமத்தனை தந்தானே தோழி
நாதமற்று நவிறறினேன் நலிந்திடாமல் நெஞ்சிலே தோழி
நாதநட்டம் நெஞ்சில் நயந்தாடிக் கொண்டதே தோழி
நாதமுங் கடந்த வெளியில் என்னுடன் கூடிக்
கொண்டதே தோழி.
4. சிவகதிசேர்த்திடும் செம்மொழியொன்று சொன்னான் தோழி
பவகதிகழித்திடவே பரக்கற்றுப் பத்தியாய் பயின்றேன் தோழி
தவகதிஎன்னும் தண்ணிலவில் திளைக்க வைத்ததே தோழி
சிவகதியேசிவனடி ஞானந்தானென்று உணர்த்தி வைத்ததே
தோழி.
5. முத்திநிலைச் சிகராதிமொழி யொன்றினை மொழிந்தான் தோழி
நித்தியமாய் நியமமாய் நெஞ்சில்எண்ணி நின்றிட்டேன் தோழி
சித்திரமாய் சிந்தையில் சிவமேயாய் சிறந்ததே தோழி
நித்தியானந்த வனமதிலே நலமாய் வாழ வைத்திட்டதே தோழி.

6. சச்சிதானந்த மொழியொன்று சாற்றி வைத்திட்டானே தோழி
பிச்சியாய் இச்சையாய் பண்ணி நின்று பயின்றேன் தோழி
நச்சினார்க் கினியனாகி நாதாந்த நடட்மே பயின்றது தோழி
சச்சிதானந்த இன்பமாய்க் கண்டு களித்திட வைத்ததே தோழி.
7. சுகானந்த மொழியொன்று சொல்லியே வைத்திட்டான் தோழி
அகானந்தமாய்¹ அதைப்புணை பிடித்திட்டு நின்றேனே தோழி
ஏகானந்தமே² என்னெஞ்சில் எழுந்து நின்றதே தோழி
சுகானந்தமாய்³ சுகவனமதில் வைத்து உணர்த்தியதே தோழி.
8. ஞானானந்த ஞானமொழி யொன்று சொல்லி வைத்தானே தோழி
ஊனானந்தம் செய்திடவே உள்ளன்புடன் உரைத்தேன் தோழி
பானானந்தமாய் நின்றதே பருகிநான் உய்ந்திடவே தோழி
ஞானானந்த மயிலாயாடியே நின்றெனக்கு உணர்த்தியதே
தோழி.
9. சிவஞானோபாய தேசிக மொழியொன்று சிந்திக்க
வைத்தான் தோழி
அவஞான, பவஞானங் கழிக்க அன்பாயுரைத்தேனே தோழி
தவஞான சுகமதிலே தத்துவாதீத நடமே புரிந்ததே தோழி
சிவஞான போதமயிலா யாடிக்காட்டி உணர்த்தியதே தோழி.
10. ஓங்கார வாசிபூண்ட உண்மை மொழியை உணர்த்தினான் தோழி
ஆங்கார அவலந்தீர் ஆருயிர்த் துணையே செய்தேனே தோழி
ஓங்கார மயிலாய் வானவெளியிலாடக் கண்டேன் தோழி
சங்கரனார் சமைந்திட்ட நிட்டையிலே உணர நின்றருளினார்
தோழி.

சிவம் சிவம்

சிவபோதங்காணல் (ஐந்தெழுத்து)

1. இரந்தான் என்உள்ளமே தோழி
இரங்கியிருந்தருள் செய்தான் தோழி
கரந்தான் என்கன்மவினையே தோழி
கரந்துநின்று எழுதிவையென்றான் தோழி
கரந்தானே சிவஞானமே தோழி
சிறந்து சீர்செய்துவைத்தான் தோழி
பரந்தானே பார்க்குமிடமெங்கும் தோழி
பரஞானப் பரிபூரணவன் தானே.
2. காமிகந்தான் உலகிற்குத் தந்தான் தோழி
சிவகாமியத்தில் வைத்தானெனைத் தோழி
ஓமியஞ்செய்தான் உயிரே தோழி
ஒளியாய் அங்கமர்ந்தான் தோழி
சேமியஞ்செய்தான் எனக்குத் தோழி
சிவநாமமாய்ச் சிறப்பு தோழி
சாமியாயெங்கும் சிறந்தான் தோழி
சிவஞானப் பரிபூரணவன் தானே.
3. பூம்பலி வேண்டுமென்றான் தோழி
புலனைந்தும் பலியாய்க்கொண்டான் தோழி
ஆம்பவநோய் தீர்த்திட்டான் தோழி
அருள்பண்டமே தந்தாண்டான் தோழி
உம்பர்காணா உயர்ஞானமே தோழி
உள்நின்று ஓங்காரமாய்வளர்த்தான் தோழி
அம்பொன்னா யெங்குமாடினான் தோழி
அருள்ஞானப் பூரணவன் தானே.

4. உள்ளமே வேண்டுமென்றான் தோழி
உள்ளே ஐந்தெழுத்திட்டான் தோழி
கள்ளமெலாங் கரந்திட்டான் தோழி
கைலையே காட்டிநின்றான் தோழி
வெள்ளமாயுள்ளே பரந்தான் தோழி
விளைஞானப் பொருளானான் தோழி
தெள்ளமுதாயெங்கும் பரந்தான் தோழி
தவஞானப் பூரணவன் தானே.
5. செற்றமனம் வேண்டுமென்றான் தோழி
சிவஞானச்செல்வமே வைத்தான் தோழி
உற்றதுணையாய் வந்தான் தோழி
உறுபவமே தீர்த்துவைத்தான் தோழி
கற்றிடக்கழல் ஞானந்தந்தான் தோழி
காதலாய்ப் போற்றவைத்தான் தோழி
சிற்றம்பலமாய்ப் பொலிந்தான் தோழி
சுயம்பிரகாசப் பரிபூரணவன் தானே.
6. அன்புசெய்மனம் வேண்டுமென்றான் தோழி
அருள்மழையாய்ப் பொழிந்தான் தோழி
துன்பத் தொடக்கறுத்தானே தோழி
துரியந்தனில் நின்றாடினான் தோழி
இன்ப வீடுண்டுனக்கென்றான் தோழி
இன்பக் கழல்ஞானந்தந்தான் தோழி
தன்பதமே சாரத்தருவான் தோழி
தேசோமயானந்தப் பரிபூரணவன் தாமே.
7. அங்கஞ்சொன்ன ஆலவாயான் தோழி
அருள்செய்வானாகி வந்தான் தோழி
பங்கயன்தலையுடன் வந்தான் தோழி
பக்திமனம் வேண்டுமென்றான் தோழி

தங்கிடும் நீழல்உண்டென்று தோழி
 தாங்கியெனை வளர்த்தானே தோழி
 பொங்கிடும் அலையானான் தோழி
 போதஞானப் பரிபூரணவன்தானே.

8. சித்தமே வேண்டுமென்றான் தோழி
 சித்தாந்தம் அங்கேவைத்தான் தோழி
 உத்தரகைலை காட்டினான் தோழி
 ஓங்காரமாய் வெளியில்நின்றான் தோழி
 தித்தித்திருக்க வைத்தான் தோழி
 தெளிவாக அங்குதெரிந்தான் தோழி
 அத்தனாயெவ்வுயிர்க்கும் பரிந்தான் தோழி
 அத்துவித ஞானப்பரிபூரணவன் தானே.

9. காதலுள்ளம் வேண்டுமென்றான் தோழி
 கழல்ஞானப் பரிசுண்டென்றான் தோழி
 சாதல்பிறத்தல் தவிர்த்திடத் தோழி
 சிந்தையைப் பலியாயிட்டேன் தோழி
 போதல்வருத லிலாப்புண்ணியமே தோழி
 புரந்திட்டு அங்குநின்றானே தோழி
 நாதமுங்கடந்த வெளியிலே தோழி
 ஞானநட்டமிடும் பரிபூரணவன்தானே.

10. மாசிலாமனம் வேண்டுமென்றான் தோழி
 மந்திரவித்தை காட்டுவேனென்றான் தோழி
 ஆசிலாஅம்பரங் காட்டினான் தோழி
 அளியுள்ளந்தான் படைத்தான் தோழி
 வாசியாய்மந்திரம் வைத்தான் தோழி
 வாமனாய்உள்ளே நின்றாடினான் தோழி.
 தேசமேனி காட்டிவந்தான் தோழி
 தேசோமயானந்தப் பரிபூரணவன்தானே.

சிவம் சிவம்

சிவசம்பந்தம் (ஐந்தெழுத்து)

சிவம்

1. மானசமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
 மங்கைமணாளனாய்க் கண்டேனே தோழி
 ஊனசங்கழித்து வைத்தான் தோழி
 உள்புகுந்துள்ளொளி யெரியாடினான் தோழி
 தேனசந்தழைத்திடச் செய்தான் தோழி
 தித்தித்திருக்க வைத்தான் தோழி
 ஞானசம்பந்தம் செய்தான் தோழி
 ஞானநட்டம்பயிலும் ஞானப்பூரணனே.
2. ஓங்காரமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
 உள்புகுந்தமர்ந் திருந்தான் தோழி
 ஆங்காரந்தீர்த்து வைத்தான் தோழி
 ஆங்குவந்தமர்ந் திருந்தானே தோழி
 பாங்காயம்மையுடன் வந்தான் தோழி
 பாங்காயமர்ந்த நிலைகண்டேன் தோழி
 ஞாங்கராய்நின்று ஞானக்கண்காட்டினான் தோழி
 ஞானநட்டம்பயில் ஞானப்பூரணனே.
3. பங்கசம்தான் மலரக் கண்டேன் தோழி
 பார்வதி மணாளனாய் கண்டேன் தோழி
 அங்குசம் செய்தான் உள்ளம் தோழி
 ஆங்கேயினிதாயமர்ந்து இருந்தான் தோழி
 தேங்கிசைதான் தணிந்து செய்தான் தோழியென
 தாங்கி வளர்த்தெடுத்தான் தோழி
 ஓங்கிசையாயுள்ளே ஒலித்தான் தோழி
 ஓங்கரநடமிடும் ஐந்தெழுத்து ஞானப்பூரணனே.

4. ஞானமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
 ஞானநட்டங்காட்டிடவே ஞாலம்வந்தான் தோழி
 ஈனங்கழித்து வைத்தான் தோழி
 இன்னமுதமாய்ப் பரந்துநின்றானே தோழி
 வானமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
 மானசமயிலாக ஆடக்கண்டேன் தோழி
 ஞானானந்தமயிலாடக் காண்டிடத் தோழி
 ஞானமார்க்கஞ்செய்தான் ஞானப்பூரணனே.
5. சித்தாந்தமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
 சித்தமே இடங்கொண்டான் சித்தனாய்த் தோழி
 புத்தாந்தஞ் செய்துவைத்தான் தோழி
 பார்ப்பதியுடன் உள்புகுந்து நின்றானே தோழி
 வித்தாந்தஞ்செய்தான் என்வினைக்குத் தோழி
 வரமதுவாய் வந்துநின்றான் தோழி
 பித்தாந்தஞ் செய்துவைக்க தோழி
 பேர்கைலைக் காட்சி காட்டிவைத்தான்
 ஞானப்பூரணனே.
6. வெட்டவெளிமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
 வேண்டியவரந்தருவேன் என்றது தோழி
 நட்டமதுஐந்தெழுத்தாய்க் கண்டேன் தோழி
 நம்மையுமறிவையோ என்றதே தோழி
 விட்டால்பிரபஞ்சம் என்றதே தோழி
 வெட்டவெளியின்பந் தருவேவென்றது தோழி
 நிட்டையின்பமயிலாய்க் கண்டிடத் தோழி
 நிர்மலமாய்வந்தானே ஞானப்பூரணனே.
7. பிரணவமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
 பெரியகைலைக் காட்சியே கண்டேன் தோழி
 ஆரணங்குடன் அமர்ந்திருந்தது தோழி
 ஆத்தமாம் பெரும்பேறானதே தோழி

கரணங்களெல்லாங் கொண்டது தோழி
காரியமாயுள்புகுந்து நின்றதே தோழி
சரணக்கமலங்கள் காட்டியே தோழி
சதானந்தந்தந்தனன் ஞானப்பூரணனே.

8. சைவபோதமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
சிவஞானக்குருவாகி வந்ததே தோழி
ஐவரையே வதைசெய்ததே தோழி
ஐந்தெழுத்துமயிலாய் ஆடினதே தோழி
கைவல்யதவமே தந்தது தோழி
கொளற்கரியசெல்வமாய் விளைந்ததே தோழி
சைவநாதனாய்வந்து சிவத்துறையே தோழி
சிட்சைசெய்து வைத்தனன் ஞானப்பூரணனை.
9. நாதாந்தமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
நாதவெளியில் நின்றழைத்ததேஎன்னைத் தோழி
வேதாந்தங் காணாதமயிலே தோழி
வேதவேள்வியென்வினைக்குச் செய்ததே தோழி
பாதாந்தமலரே சூட்டியது தோழி
பார்ப்பதியம்மையுடனே வந்ததே தோழி
ஓதாந்தமில்லாஓங்காரமாய்ப் புகுந்தது தோழி
ஓதிடவே ஐந்தெழுத்தாயாடினன் ஞானப்பூரணனே.
10. ஐந்தெழுத்துமயிலாடக் கண்டேன் தோழி
ஆங்காரமடங்கக் கண்டேன் தோழி
ஐந்துபுலனும் அடங்கிடக்கண்டேன் தோழி
ஐந்தும் மலரானதைக் கண்டேன் தோழி
ஐந்துபூதமாய் மலர்ந்ததே தோழி
அஞ்சல்என்றருகில் வந்ததே தோழி
ஐந்தொழில் மயிலாயாடியதும் தோழி
ஆலவாய் ஞானப்பூரணனே.

சிவம் சிவம்

சீவபோதமிழ்த்தல் (ஐந்தெழுத்து மந்திரம்)

சிவம்

1. கன்னல்மொழி தந்தானே தோழி
கள்ளமாய்ப் புகுந்தானே தோழி
சின்மயமே தந்தானே தோழி
சிவானந்தமதில் வைத்தானே தோழி
என்மயமே இறந்தேனே தோழி
ஏதமில்லாத்தவம் தந்தானே தோழி
சொன்மயந்தான் செய்தானே தோழி
எம்ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.
2. ஊட்டியெனை வளர்த்தானே தோழி
உள்புகுந்து நின்றானே தோழி
காட்டினாள் கைலையே தோழி
களவுகொண்டா நெஞ்சமே தோழி
தேட்டிடவே தெள்ளமுதானான் தோழி
திகம்பரனாய் நின்றானே தோழி
வேட்டுருகுமிடம் வைத்தானே தோழி
ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.
3. ஆட்டினான் ஐவரைத் தோழி
ஐந்தெழுத்தாயுள் புகுந்தான் தோழி
கூட்டினான் குரைகழலே தோழி
கூடலாயுள்ளே நின்றானே தோழி
காட்டினான் கண்ணளிதான் தோழி
கள்ளமாயுள் நின்றாடினான் தோழி
பூட்டினான் பாதப்புணைமுடியே தோழி
எம்ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.

4. சாலப்பரிந்து வந்தானே தோழி
சாற்றினான் சிவமொழிதான் தோழி
சீலமாய் உரைத்திடவே தோழி
சிந்தைபுகுந்து நின்றானே தோழி
காலமுண்டாகக் கருதரியஞானமே தோழி
கூட்டியே வைத்தான் தோழி
மூலமூர்த்தியாய் நின்றதெல்லாந் தோழி
எம்ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.
5. உடைவித்து உள்ளபங்கஞ் செய்தான் தோழி
உறுதிமொழி தந்தானே தோழி
இடைவித்தாய் இணைபாதம்வைத்தான் தோழி
இன்னிசையாய் ஒலித்தான் தோழி
விடையின்றிவெளியில் நின்றானே தோழி
வேதவல்வியுடன் நின்றான் தோழி
மடைதிறந்த வெள்ளஞ்செய்தான் தோழி
எம்ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.
6. மறப்பித்தான் மாயையெல்லாந் தோழி
மந்திரமறையே சொன்னானே தோழி
துறப்பித்தான் தொடக்கெலாந் தோழி
துரியாதீத மயிலாயாடினான் தோழி
இறப்பித்தான் என்மனந்தான் தோழி
இறவாது அங்குநிறையானான் தோழி
சிறப்பித்த செல்வமானான் தோழி
எம்ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.
7. பொய்யாமொழி ஒன்றுதந்தான் தோழி
பொய்யாமுகந் தந்தான் தோழி
செய்யா வெண்ணீறுதந்தான் தோழி
செந்தமிழே எழுதென்றான் தோழி

மெய்ஞ்ஞானமே சொன்னான் தோழி
 மேலான நெறியேதந்தான் தோழி
 அஞ்ஞானந்தன்னைய கல்வித்தான் தோழி
 எம்ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.

8. சித்தாந்த மொழியொன்றுதந்தான் தோழி
 சிந்தையுள் வையென்றானே தோழி
 பொத்தாந்த வினைசெய்தான் தோழி
 புலனைந்தும் கொண்டானே தோழி
 புத்தாந்தமே செய்தான் தோழி
 போதமயிலாய் நின்றாடினான் தோழி
 நித்தியானந்தான் நிகழ்வித்தான் தோழி
 எம் ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.

9. முத்துமணிமொழியொன்று சொன்னான் தோழி
 முப்புரமே எரிசெயுமென்றான் தோழி
 அத்துவிதங் கூட்டுமென்றான் தோழி
 அன்புடன்எண்ணென்று சொன்னான் தோழி
 சித்தியெலாந் தருமென்றான் தோழி
 சுத்தசிவமயிலாகி ஆடினான் தோழி
 தித்திக்கத்தென்கயிலை காட்டினான் தோழி
 எம்ஆலவாய்ச் சொக்கன்தானே.

சிவம் சிவம்

பேரீன்பநிலை

சிவம்

1. அம்பலமே ஆடரங்காக் கொண்டான் தன்னை
அங்கையிலே அனலே ஏந்தினானை
இம்பருலகம் புகுந்துநின்ற இன்னம்பரீசனை
இமையோசேர்த்தும் பிரானாரை
உம்பருலகம் காணாத உலவா இன்பனை
உத்தம ஞானிகள் போற்றுவானைச்
செம்பவள மேனியெம்மான் தன்னைச்
சீராரிளங்கிளியேநீ கண்டனையோ சொல்லாய்.
2. சொரிகின்ற புனற்கங்கை சடைசெய்தானைச்
சொற்பதங் கடந்துநின்ற சோதியானை
எரியழல் மேனிப்பிரானாய் நின்றான் தன்னை
ஏகம்பமேவியிருந்த என்னப்பன் தன்னை
அரியயனுங் காணாத அகண்ட சோதியை
அடியார்க் கெளிவந்த அருள்மலையைக்
கரியுரி போர்த்துகந்த கூத்தனை வரிக்குயிலே நீ
எங்கும் கண்டனையோ சொல்லாய்
3. பெற்றமே பெரிதுவந்து ஏறும் பெருமானைப்
பிரமபுரமே பேணும் பெம்மான் தன்னைச்
சிற்றம்பலமே விரும்பும் ஆடலானைநற்
சிவலோக மடியார்க் கீவான் தன்னைப்
பெற்றபேறொன் றெனக்கருளினான் தன்னைப்
பினாகபாணி ஆனான் தன்னை
நெற்றிக் கண்ணுடைநாதன் தன்னைச் செங்கால்
நாராய்நீ கண்டனையோ சொல்லாய்.

4. பண்ணமர்ந்த தேவனாய்ப் பரந்தான் தன்னைப்
பால்தியமே சூடினான் தன்னை
விண்ணமர்ந்த தேவ தேவனார் தன்னை
விண்ணிழிந்து நின்றதேவன் தன்னைத்
தண்ணமர்ந்த வடகைலை நாதன் தன்னைத்
தண்தென் கைலைநாதன் தன்னை
எண்ணமர்ந்து இனிது வாழும் ஏகம்பனை
இனங்குயிலேநீ கண்டனையோ சொல்லாய்.
5. நீறுடைய திருமேனிச் செல்வன் தன்னை
நெற்றித் கண்ணுடைய நிமலன் தன்னை
ஊறுடைய நிலாக்கன்று சூடினான் தன்னை
ஊமன் கண்காணா ஒருவன் தன்னை
நாறுடைய கரந்தைச் சடையான் தன்னை
நாதனாய் உலகுக்காயினான் தன்னைக்
கூறுடைய உமைமங்கை பங்கன் தன்னைக்
குருகினமேநீ கண்டனையோ சொல்லாய்.
6. சிட்டர்வாழ் தில்லைமேவும் சிற்றம்பல மேயானைச்
சிவனாமச் சீர்கொண்ட செல்வன் தன்னைப்
பட்டர்பூசை மிகமகிழும் பெரியான் தன்னைப்
பட்டிச்சர மிசைந்த பரமன் தன்னை
இட்டராய்ப் பலியேந்தும் இறைவன் தன்னை
இராமேச்சுரத்து இறைவன் தன்னை
அட்டமூர்த்தியாய் வீரம் ஆடினான் தன்னை
அன்னமேநீ கண்டனையோ சொல்லாய்.
7. கனவிலே தேவர்க்கு மரியான் தன்னை
நனவிலே எனையாண்ட வள்ளல் தன்னை
மனவாசகங் கடந்தார் மனோலயந் தன்னை
மணிவாசகனை யாண்ட மன்னன் தன்னை

அனவரதமும் அம்பலத் தாடுவான் தன்னை
அலைக் கங்கை சடைக்கரந்தான் தன்னை
சினவிரத காளியை அடக்கினான் தன்னை
செங்காற் கிளியேநீ கண்டனையோ சொல்லாய்.

8. கரைத்திட்டு மனவகத்தே கரந்தான் தன்னைக்
காப்பிட்டு என்மனத்துள்ளான் தன்னை
நரைத்திட்ட ஏறொன்று கொண்டான் தன்னை
நாவலந் தீவினுக்கொரு வைப்பகந் தன்னை
இரைத்திட்ட வைகை நாடுடையான் தன்னை
இடர்சங்கை தீர்த்தாள்வான் தன்னை
வரைந்திட்ட ஓவியமாயென்றும் ஆடுவான் தன்னை
வண்கழுகேநீ கண்டனையோ சொல்வாய்.

9. அப்புமி ளமதியும் அணிந்தான் தன்னை
ஆலவா யினுக்கோர் அரசனானான் தன்னை
முப்புரிநூல் கொண்டபவள மேனியான் தன்னைச்
முப்புரமும் அப்பரிசறுத்தான் தன்னைச்
செப்பரிய சிவாகமங்கள் தந்தான் தன்னைச்
சித்தாமிர்தமே சொரிவான் தன்னை
உப்பரிகையாய்க் கைலை கொண்டான் தன்னை
உல்லாச மஞ்ஞையேநீ கண்டனையோ சொல்லாய்.

10. அஞ்செழுத்து மந்திரமாய் ஆடுவான் தன்னை
அம்பலங்கள் கொண்டாடவல்லான் தன்னைத்
தஞ்சைப் பெருங்கோயில் கொண்டான் தன்னை
தஞ்சமாய்த் தென்கயிலை அமர்ந்தான் தன்னைப்
பஞ்சின் மெல்லடியாள் பாகன் தன்னைப்
பண்பஞ்சமமாய் நின்றாய் தன்னைப்
பஞ்சவடி தங்கும் மார்பினான் தன்னைப்
பஞ்சைக்கால் சிறகன்னமே கண்டனையோ
சொல்லாய்.

சிவம் சிவம்

பேரீன்பநிலை

சிவம்

1. கபோதகங்காள் இதுகேண்மின் காசினியில் காரிகையான் தபோதனத்தார் மிகத்தேடும் தபனியத்து அழகியனைத் தபோவனத்தில் அமர்ந்திருத்து வாடிநின்று தேடுகிறேன் சுபோதத்துச் செல்வனிடம் தூதுசொல்ல வல்லாயோ.
2. வரிக்குயிலே இதுகேளாய் வியனுலகில் வனிதைநாயேன் நரிக்குதிரை நடைபழக்கும் நட்டமிடும் நம்பியவன் மரிக்குமுன்னே மலர்ப்பாதம் மனம்வைத்து மீட்டுகிறேன் சொரிக்கங்கை சடையனிடம் தூதுசொல்ல வல்லாயோ.
3. கிஞ்சுமொழி இதுகேளாய் கடையுலகில் கடையேன்யான் அஞ்சுமொழி அளிநடனம் அம்பரத்தில் ஆடிபாதம் அஞ்சுமொழி அரற்றிநின்று அவன்வரவே தேடுகிறேன் விஞ்சுமொழி வேதனிடம் தூதுசெல்ல வல்லாயோ.
4. குருகினத்தி இதுகேளாய் குவலயத்தில் கூடிநின்று கருகுபயில் கண்ணாளன் கழல்பாதம் காணவென்று உருகுபயில் உள்நின்று உயிர்ச்சுடரில் நேடுகிறேன் பிருகுதொழும் பித்தனிடம் தூதுசொல்ல வல்லாயோ.
5. மயில்லழகி இதுகேண்நீ மாயைமிகு இவ்வுலகில் அயில்நட்டம் பாடியாடும் பண்பினனாம் பரமநாமம் பயில்நின்று பலநாளும் பகலிரவாய் வாடுகிறேன் மயிலாடுதுறை யீசனிடம் தூதுசொல்ல வல்லாயோ.
6. வெண்கொக்கார் இதுகேளும் வியனுலகின் வாடிமெத்த வெண்டலையே ஏந்திநின்று வீடேறும் படிநரவர் வண்ணமலர்ப் பாதந்தனைத் தேடிநின்று வீடுகின்றேன் அண்ணாமலை அண்ணலிடம் தூதுசொல்ல வல்லாயோ.

7. அன்னகமே இதுகேளாய் அவனியிலே அழிந்தொழிந்து பன்னகமே மிகப்பூண்டு படுத்தம்பயில் பொற்பினனை என்னகத்தே இருத்திவைத்து எண்ணியாங்கு குறையிரந்தேன் இன்னம்பர் ஈசனிடம் தூதுசொல்ல வல்லாயோ.
8. அன்றிலாரே இதுகேண்மின் அகங்குழைந் தவனியிலே மன்றிலாடும் மணியவனைப் பொதுநீக்கி மனத்தகத்து மன்றிலாடும் மலர்ப்பாதம் முட்டின்றி பூசை வைத்தேன் குன்றில்வாழும் குழகனிடம் தூதுசொல்ல வல்லாயோ.
9. பொற்புவாய் இதுகேளாய் போதமிலாப் புவனியிலே சொற்பதமே கடந்தானைப் பொற்குவையே போல்வானை நிற்பதமாய் நிலைநிறுத்தி நெடுநாளாய் நிலையழிந்தேன் பெற்றமேறும் பெருமானிடம் தூதுசெல்ல வல்லாயோ.
10. உயிர்த்தோழி இதுகேளாய் உயிர்நிலையும் அழிந்திடவே உயிர்கலந்தான் ஒற்றியூரான் உசாத்தான உசாவினானை உயிர்ச்சுடரே ஏற்றிவைத்துஒண் பதமாலை சூட்டிநின்றேன் உயிர்காக்கும் உத்தமனிடம் தூதுசொல்ல வல்லாயோ.

சிவம் சிவம்

பேரீன்பநிலை

சிவம்

1. திருமாலும் பிரம்மாவும் காண்டற்கரிய திருவாழ்வே ஒருநாளும் ஒருபோதும் மறவாதுணையேத்தி நின்று திருவாழ்வும் பெருவாழ்வும் உன்னடி இணையெனும் பெருவாழ்வொன்றே நாயேன் வேண்டும் பரிசேயாம்
2. திருநாமம் திருவூரும் பலகொண்ட தெவ்வணமே பெருநாமமே பேசியுள்ளம் உன்னடியில் வைத்தென் ஒருநாமமும் இறந்து நானுமிறந்தெனப் பற்றுடன் திருநாமத் தனித்துணை செய்துவாழ்வதுவே
வேண்டுவதே.
3. சிவநாமம் ஐந்தெழுத்தாய் திருநடஞ் செய்வானே சிவபோகம் வேண்டியென் சிந்தையுள் உணைவைத்தேன் அவபோகம் தள்ளிஅத்தா உன்னடி இணைசேர நாவால்புகழ் பாடுவதலால் வேறொன்றும் வேண்டேனே.
4. கங்கைச் சடைக்கரந்த சங்கரனேநற் சங்கிதையே சங்கை தவிர்த்திட வென்சுற்றந் தள்ளியே சங்கக் குழையுடையாய் சார்ந்துன் சரண்கமலப் பங்கமிலாப் பற்றொன்றே நாயேன் வேண்டுவதே.
5. பண்ணாரப் பாடிப்பணிந் தேத்தியே பலநாளும் எண்ணார ஏகாந்தந்தனில் இனிதமர்ந் துணையேத்து அண்ணாமலை அடிகளேயுன் அருளுருவ மதுவலால் கண்ணார நாயேன்கண்டு களிக்கவேறு வேண்டாவே.
6. அன்னியமாய் வைத்தேன் அருளிலாப் பிரபஞ்சந்தனை உன்னியுன்னி உள்வைத்து ஒண்சுடரே யுன்னுருவம் பன்னிப்பன்னி யுன்சிவநாமம் பழகுவதே பாரினிலே வன்னிவன நாதரேயான் வேண்டும் பரிசிதுவாம்.

7. அந்தமும் ஆதியுங் கடந்துநின்ற அருட்சுடரே
பாந்தமாய்ப் பற்றினேன் பந்தமாய்ப் பாதமலர்
அந்தமிலா ஆனந்தப் பெருவாழ்வில் அழுந்திநின்று
சந்தமுடன் நின்புகழ் பாடும்பரிசுயான் வேண்டுவதே.
8. துன்பச்சுழி கடலலையுள் அகப்பட்டு மாயாமல்
இன்பச்சுட ரொளியாயுன் சிவலோகஞ் சேர்ந்திடவே
அன்புமலர்ப் பூசையிட்டு ஆனந்தத்தா லுணையாட்டி
இன்பநிட்டையில் நானுன்னுடன் கூடிவாழ
வேண்டுவதே.
9. நீற்றைத் துணைசெய்தேன் நிர்மலமே நல்லணியாய்
கூற்றுவனும் குறுகுவனோ குற்றால நாதத்துணையே
பேற்றைத் தவமென்று பேணினேன் நின்நீற்றினைப்
போற்றும் பூதியும்சாற்றும் அனுபூதியுமே வேண்டுவதே.
10. நம்புமென் சிந்தைநயந்து நணுகிவந்துமுன் நம்பகமாய்ச்
சம்புவேநீ சமைந்திருந்ததனால் சகசித்தது தள்ளியே
அம்பொன் னீற்றணிந்துன் அருட்கடலில் மூழ்கியிருந்து
செம்பொன் மேனியழலுருவே நாயேன்முன்
தெரியவேண்டுவதே.

சிவம் சிவம்

பேரீன்பநிலை

சிவம்

1. உச்சித்தானத்தில் வைத்துப் போற்றி
இச்சித்தானமாய் இதயத்துள் இருத்திப்
பிச்சித்தானமதில் பேதையாய் நின்று
சச்சிதானந்தமேயுனைத் தேடினேன் அறியாயோ.
2. தகமனஞ்செய்து தற்கிழமையாய் நின்று
சகமனஞ்செய்து சிந்தையுள் இருத்தி
அகமனஞ் செய்து அன்பாலர்ச்சித்துச்
சகவனமேயுனைத் தேடினேன் அறியாயோ.
3. அத்தியுரிபோர்த்து அம்பல மாடுவானே
உத்தியாயுன் னைந்தெழுத்து ஓதியோவாது
புத்தியிலே யுன்னைப் பொருத்திநின்று
நித்தியானந்தமே யுனைத்தேடினேன் அறியாயோ.
4. அவானந்தமிக்க அவனியே தள்ளி
பவானந்தமிக்க பிரபஞ்சந் தள்ளி
தவானந்தச் செல்வத்துள் நின்று
சிவானந்தமேயுனைத் தேடினேன் அறியாயோ.
5. ஈனமேசெய்யும் இவ்வுலகந் தள்ளி
ஊனமேமிக்க உறவுபகை வெள்கி
ஏனமேகாணாத திருவடியூர் உள்கி
ஞானானந்தமேயுனைத் தேடினேன் அறியாயோ.
6. இருள்காட்டும் இனசனந் தாண்டியே
மருள்கட்டும் மாயாமல மீண்டியே
தெருள்தேட்டும் திருவருள் பூண்டியே
அருளானந்தமேயுனைத் தேடினேன் அறியாயோ.

7. ஆராத அன்பெனும் மலராலர்ச்சித்துச்
சீரார்சிவநாமமே சிந்தையில் வைத்துப்
பேராத காதலுடன் உனைப்போற்றி
பேரானந்தமே உனைத்தேடினேன் அறியாயோ.
8. நித்தியமும்உனை நினைவா லாட்டி
உத்தியெல்லா முனக்கர்ச்சனை யாக்கிப்
பத்தியையே பட்சமாய் நிவேதனமாக்கி
முத்தியின்பமே உனைத்தேடினேன் அறியாயோ.
9. இத்துவிழும் இம்பருலகந் தள்ளியே
முத்துவிதான மனப்பந்தர் செய்து
ஒத்து ஓசையால் உனையர்ச்சித்து
அத்துவிதின்பமே யுனைத்தேடினேன் அறியாயோ.
10. நரகதியும் சுரகதியும் வேண்டாநின்று
பரகதியே சேர்ந்திடப் பத்தியேநின்று
அரந்திசூடியான் பாதமே சூடிநின்று
பரமானந்தமேயுனைத் தேடினேன் அறியாயோ.

சிவம் சிவம்

பேரீன்பநிலை

சிவம்

1. அரும்புனற் கங்கையலம்பும் அம்பொற்சடையானே
அமரர் தொழுதரற்றிநிற்க அந்நாடுவிட்டுப்
பெருங்கூடற்புரம் புகுந்தபெரியோனே புவியில்
பேதை மனங்கவர்ந்த பெரியோய்
இரும்பிறவியிதில் நின்றென்பெண்மை* தோற்றேன்
நின்கழல்ஞானக் கரும்பு நாடியே
கருந்தடக் கண்டனே காதலாய்ப் போற்றினேன்
அறியீரோ ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.
2. பஞ்சமம் பழம்பஞ்சுரமர்ந்த பெருமானே பெரும்
பஞ்சாட்சர நடம்புரி படம்பக்கநாதனே
தஞ்சமென்றுன் திருவடியில் வீழத் தமிழேன்நல்
நெஞ்சங் கொண்டுசென்ற தீவண்ணா
அஞ்சலென்றருகில் வந்ததா லப்பனையென்
அன்புமனம் நின்பாலதாய்ச் சென்றதே
நஞ்சணிகண்டரே நிர்மலமாயுனைப் போற்றினேன்
அறியீரோ ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.
3. ஆவியுள்ளுயிர்ப்பில் கலந்தவென் உயிர்நிலையமே
அடியார்பலர் போற்றிநிற்ப அதைவிட்டு
தேவியுடன் வந்தஞ்சலென்றுவந்த திருக்கோலம்
தேடிப்பையவே நெஞ்சம் தளர்ந்ததே
நாவிலுன்னாமம் நியமஞ்செய்தென்றிறை நீங்கினேன்
நித்தியானந்தம்தான் நாடியே
காவியங்கண்ணிபங்கா கண்ணியமாய் போற்றினேன்
அறியீரோஎன் ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.

*பெண்மை = அறியாமை, மயக்கம், பிரபஞ்ச அல்லல்

4. ஏதவத்தார் காண்டற்கரிய மேதவமே எரியழலே
ஏகம்பமேவிய ஏகாம்பர நாதரே
வேதவனமர்ந்தாயன்று வேதங்கள் துதிசெய
இன்றுவாதைதந்தென் மணங்கொண்ட வேதமே
சாதகப்பட்டசிபோல் நின்னருள்வானத் தெண்ணீர்
பருக சீவபோதமுன்னிடந் தோற்றேன்
நாதமுங்கடந்தவெளி நட்டமே நசையாய்ப்
போற்றினேன்அறியீரோ ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.
5. கழுக்கடை நாதனே கல்லாலநீழற் கடவுளே
கயிலைவாசிகள் போற்றிநிற்பக் கரவாகிக்
கழுக்குன்றமர்ந்த காலகாலனே கடையேன்
கடிமனங்கவார்ந்த கள்வனே காசினியில்
வழுக்கிலாத் தவத்தில் நின்றுன்னையே வாழ்த்தி
என்வளையே தோற்றேன் விருத்தியாய்
அழுந்தூர் அமர்ந்த அரசே அழுந்திநின்று
போற்றினேன் அறியீரோ ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.
6. கண்ணற்கரும்பூட்டிக் கல்லானைக் குயிருட்டிய கடவுளே
காலனைப் பாலனுக்காய்க் கடிந்தகடவுளே
பொன்னைவகுத்த மேனிகாட்டிப் பாதப்பரிசுகாட்டிப்
பொன்மனங் கொண்டுசென்ற போதமே
அன்னையாய் அத்தனாய் நின்றாடல் காட்டியென்
அருங்கருவி கரணங்கள் தோற்றேன்
என்னையிழந்த நலம்நின்று ஏம்பலித்துப் போற்றினேன்
அறியீரோ ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.
7. கல்லினுள் தேரைக்கும் கருப்பையுயிர்க்கும் உணவுட்டும்
கடவுளே கல்லால நீழற்கடவுளே
நெல்லினுள் நீரினுள் இன்சுவைவைத்த நீதியெயன்
நெஞ்சில் நிலையஞ்செய்த நீதியே
அல்லிமலர் நாற்றத்தானே நீயென்னுயிர் கலந்ததால்
என்னாருயிரும் உன்னிடம் தோற்றேன்

வில்லிமலைக்கையானே என்னுயிர் பிழைத்தலரி
தென்றுனைப் போற்றினேன் அறியீரோ
என்ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.

8. தாயினும்நல்ல தாணுமாலயமென்று சேயிழையார்
போற்றும் தற்பரனே தனித்திருத்தாண்டகமே
வாயினும் மனத்திலுமுன்நாமம் வைத்திட வாமனே
என்வன்னெஞ்சந்தான் வாங்கிய வாமனே
சாயினும் நின்கழலெனச் சிந்திக்கச்சந்தித்தச் சங்கரா
சங்கமேயான் தோற்றேன் நின்னிடம்
போயினிச்சேரிடம் பொற்கழலென்று தனிமையில் உனைப்
போற்றினேன் அறியீரோஎன் ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.
9. வையமுழுதும் வாழ்விக்கும் வாழ்முதலே விண்ணோர்
விழுப்பொருளே வேதமுழுப் பொருளே
ஐயம்பெய்க வென்றென்னகம் புகுந்து பூம்பலிகொள
ஐயமிலா தென்னுள்ளம் நின்பாலானதே
தையலாராட்டும் பூசமதாடியே கழற்பாதமுள் வைக்கப்
பையவே என்னையே தோற்றேன் தகரமே
மையணவு கண்டத்தானே மையலாய் நின்றுனைப்
போற்றினேன் அறியீரோ ஆலவாய் சொக்கனீரே.
10. பாவனந்தம் போற்றும்படிற்றே படுதம்பாடியாடும்
பண்ணமர்ந்த பரதமே
தவானந்தத்திலாடித் தைத்திரீயமேயுனைத் தேடிடத்
தந்திரமாயென் மனங்கொண்ட துரியமே
சிவானந்தத் தேன்பருக என்னைத் தோற்றுஎன்
நாமம்தோற்று உயிர்நிலையமுந் தோற்றேன்
சிவானந்தம் பெறுவானாய்ச் சிவகாமியத்துள் நின்றுனைப்
போற்றினேன் அறியீரோஎன் ஆலவாய்ச் சொக்கனீரே.

சிவம் சிவம்

சிவமயம்

வளையல்செட்டி
(கீன்பநீட்டை)
(மதுரை வைசியப் பெண்)

சிவம்

1. வளையல் செட்டியார்வந்தார் வந்தென்
வளையே கொண்டார்இவர் கொள்பவரோ
வளைவிற்பவரோ எனவியப்ப அம்ம
விளைந்ததே ஞான போதந்தான்.
2. கோல்வளை கொடுவந்தார் கோலவரையார்
கோல்வளையே கொண்டாரிவர் செய்த
மால்வளையும் என்னோ எனமயங்க
மால்கழிந்து விளைந்ததே ஞானம்.
3. செறிவளை கொடுவந்த சின்மயநாதரென்
செறிவளை கவர்ந்திட்டே சென்றாரிவர்
எறிவளையம் என்னோவென ஏங்க
செறிந்து விளைந்ததே சிவஞானம்.
4. செஞ்சமர் சடைப்பிரான் வரிவளையுடன்வந்து
வஞ்சனையாய் என்வளை கொண்டுசெல்ல
துஞ்சம்போதும் துயிலும்போதும் தேடிநிற்பச்
சஞ்சிதந்தீர்ந்து விளைந்ததே ஞானம்.
5. தேசிலாவளையல் செட்டியாகித் தேவதேவர்
கூசிலாதென்வளை கவர்ந்து சென்றிட்டார்
பேசிலாதவன் நாமமே பெரிதுமெண்ணிடத்
தேசசிவஞானமே விளைந்து நிறைந்ததே.

6. ஆடற்பசுபதிமதி சூடற்பசுபதி அவனியில்
சூடல்வளை கொண்டு வந்தனரே வந்து
கோடலாயென் வளைகொண்டு சென்றாரே
தேடலாய்நானிருக்க விளைந்ததே ஞானம்.
7. மறைக் காட்டுமன்னன் இறைகாட்டி வந்து
நிறைகாட்டும் வளைச்செட்டி யானார்
திறைகொண்டு சென்றாரென் னுள்ளம்நான்
துறைகாட்டில்தேடிட விளைந்ததே ஞானம்.
8. வழக்காறுசடை யுடையான் வளையல்செட்டியாய்
தழுக்குடன் வந்தென் தண்வளையல்கொள்ள
கழுக்குன்றுநாதனே காவாயென் றேத்திடவே
செழுக்குன்றாய் விளைந்ததே ஞானம்.
9. வளைச்செட்டிவந்தான் வளையல் விற்கவே
வளைகொளச்சென்றென் வளையே தோற்றேன்
முளையாவெண்மதி சூடியையுள் வைக்கத்
திளைந்துதெளிய விளைந்ததே ஞானம்.
10. வெள்ளலைக்குஞ் சடைமுடியான் வளையலொடுவந்து
கள்ளலைத்துக் கவர்ந்தான் என்வளையல்
வள்ளலைத் தொடர்ந்து சென்றேத்தமனம்
வெள்ளலையாய் விளைந்ததம்மா ஞானம்.

சிவம் சிவம்

பரிமேலழகர் காட்சிப்பதிகம் 2005 ஆடி

சிவம்

1. பாண்டிப்பெருந் துறையார் வந்தாரே பரிமேலழகராய்
தாண்டி வாழ்ந்திடத் தரணியிலே தத்துவங்கள்தனை
ஈண்டிடும் மாயை தள்ளியிருத்தினான் இருவினை
யொப்பிலே
வேண்டித்தொழுமின் வெண்நகையீர் வேதவிகிர்தன்
நிருவடியை
2. பரிமேலழகராய் முன்னின்றாரெம் பாண்டிப் பெருந்துறையார்
பிரியாவிடை சொல்லிப்போனாரே புலர்வதன் முன்னம்
பரிந்துவந்த பாவகத்தால் பரஞானவமுது தந்துசென்றார்
சுரிகுழல்நங்கையீர் சித்தம்வைத்துத் தொழுமின்
சிவன்கழலை
3. பேரின்பப் பெருந்துறையார் பரிமேலழகராய் வந்துநின்று
பேரின்பப்பரிசுதந்து புந்தியில் புகுந்துநின்றான் பெரிதும்
பாரின்பங்கொள்ளப் பத்திப்பாமாலை செய்தேன்
பகிர்ந்துண்டு
சேரின்பம் சேரலாம்வாரீர் ஏந்திழையீர் சேகரந்திருவடிக்கே.
4. மதுரைச் சொக்கனார் பரிமேலேறிவந்தாரே மங்களமாய்
மதுரவாசகந் தந்தாரே பரிமேலழகன்நானே யென்றெனக்குச்
சதுரம்மறை காணாத் தேவர்தான் பரிந்தளித் தாரென்றால்
மதுரமுத்திகிட்டிடும் மங்கையரேவாரும் சேரலாமவன்
நிருவடியை.
5. வேதாகமந் தந்தசிவன் வேதப்பரியேறிவந்தாரே அழகியராய்ச்
சேதாரமில்லாத் தவந்தந்திடவே செம்பொன் மேனியராகி
நாநமுங்கடந்தவெளியில்* வாழலாம் வாவென்று சொன்னாரே
மேதாவிலாஸஞ்சொன்னேன் மெல்லியரே வாருங்கள்
சிவன்றிருவடிக்கே.

*நாதமுங்கடந்தவெளியில் - ஞானநிட்டை

6. பிறிவரியாச் செல்வம்பெறப் பரிந்தளித்தார் பெருந்தேவர்
அறிவாம்பதியை யறியநல்ல பரிமேலழகர் காட்சிதனை
அறிவினுள் அறிவாய்ப்புகுந்தமர்ந்தார் அகத்துறு தேனாய்ச்
செறியும்பிறவி தள்ளிவாழலாம் செல்வியரேவாரும்
சிவனடிக்கே.
7. முத்திப்பரி சளிக்கும்படி முன்வந்தாரெங்கள் முந்துசிவன்
பத்திப்பரிசு கொண்டார் பரிமேலழகியராகி வந்தென்முன்
தத்திக்கரை புரளும்தானந்த மிலாசுகவனத்தில் வைத்தாரே
சித்தினியார் வருவீர்சிவ போகஞ்சேர்ச் சேர்வீர்சிவனடிக்கே.
8. பாண்டிய நாட்டுப்பரிமேலகழர் பரஞானம் நாயேற்களிக்க
ஈண்டிங்கு இலங்கைபுக்கான் ஏந்திழையர் கேண்மின்இது
காண்டிதிநான் பரிமேலகர் என்றருளிணார் கண்களிகொள
வேண்டிடில்செல்வம் வம்மின்வம்மின் வேதநாதர்
திருவடிக்கே.
9. மாயவன்காணா மாதேவனென் மாயப்பிறப்பறுக்க மாசில்லா
காயமிதில் கண்களிக்கப் பாயும்பரிமாணி அழகியராய்வந்து
தூயபசும்பொன் மேனிகாட்டித் துரியாதீதங் காட்டினான்
ஆயநான்மறைகாணா அண்ணலடிசேர அணங்குகளே
வம்மினோ.
10. அழிவில்லா ஆனந்தவெள்ளத் திலமுத்திட
ஆவாயண்ணலார்
விழியெல்லாம் விருந்துய்க்க வந்தாழகியராய்ப் பரிமேலேறி
ஊழியில்லா உத்தமனார் ஊழிசெய்தென் வினைக்கு
உள்ளமர்ந்தார்
பூழியில்லாப் பேரின்பங்கூடப் பெண்களேவம்மினே
பரமனடிதேடுமினே.

சிவம் சிவம்

பிச்சாடனர்

சிவம்

1. செச்சைத் தேவரிவர் அரவக்கச்சைத் தேவரிவர்
பிச்சைத் தேவரானார் உச்சத் தலையேந்திப்
பிச்சையிடு பெண்ணேயென் றென்பலி கொள்ள
இச்சைத் தேவரானார் இத்தென்கொலோ.
2. பிச்சிப் பெருந்தேவிகேள் உன்பெருந் தேவனார்
பிச்சைக் கென்றுசென்றார் பெய்பலிக் கென்று
இச்சித் தேவரானார் ஏந்திழையார்க்கு அம்மே
கச்சிக்கம்பனார் விச்சைச் செயலென்கொலோ.
3. குவளைக் கண்ணியே கூறுடைமாதே கேளாய்
பவளப்படியார் படிதாண்டிப் போனார் பலிக்கென்று
தவளமேனி கண்டு தவக்கோலம் பூண்டாட்கு
பவளவாயால் பரிந்துரையோர் சொல்.
4. மதுர வாசினியேநின் மன்னவன் சேதிகேள்
சதுரமறையார் சில்பலிக்குச் சென்று நல்ல
மதுரபாவங் கொடுத்தார் மங்கையர்க்கே
ஆதுரஞ் செய்வதுமுன் செயலாகிதே இன்று.
5. பிரமன் தலையேந்தி உதிரப்பிரசாதங் கொண்டும்
பரமனென்று சரணடைந்தார் நஞ்சுப் பிரசாதமுங்
வரமென்றோர் கோப்பிரசாதமுங் கொள்வார்க்குத்
தரமென்று தமிழேன் தருவதென்ன பிரசாதமோ.
6. இடுதும் பலியென்று இல்படிக் கேறிப்
படுதம் ஆடிப்பாடி நின்றான் பரமன்
விடுது மென்றென் வெள்வளை யிட்டிட
அடுதமாய்* நின்றான் அகத்துள்ளே.

*அடுதம் - அண்மை

7. பாரிடமெங்கும் பாரிடஞ்சூழக் கடைப்படிசுள் தொறு மேறித் தாரிடங்கொள்¹ பலியென்று தலையோடேந்தித் தண்டலிடின் வாரிடங்கொண்ட வளைக்கையர் வாசற்படி தாண்டாரிதைக் கூரிடங்கொண்டு பாரிடங்கள்² கழித்துவாரீ கொள்பலிக்கே.
8. கங்காளமொன்று பல்லிளிக்கக் கற்றைச்சடைமேல் கொழுவித் கங்காளமாலையும் என்புமலையுமே மாப்பிலங்க பிரமன் கங்காளமொன்று கையேந்திக் கடையேறி வந்தநீர் கங்காளநாதனோ கங்காளநாதனோ குமுறுதே
யென்னெஞ்சந்தான்.

சிவம் சிவம்

1. தாரிடங்கொள் - தாரீ + இடங்கொள்

2. பாரிடங்கள் - பூதப்படை

சிவமயம்

பரஞான போதம்

சிவம்

1. காயம்பொய்யென்பார் நேயம்மெய்யென்பார்
காயம்¹மெய்யென்பார் நேயம்பொய்யென்பார்
நேயம்²மெய்யென்பார் காயம்மெய்கண்டு
நேய³காயமெய்கண்டு நிறைந்திருப்பாரே.
2. சிவன்பொய்யென்பார் சீவன்மெய்யென்பார்
சிவன்மெய்யென்பார் சீவன்சிவனென்பார்
சிவன்மெய்யென்பார் சீவனில்சிவன்கண்டு
சிவனும்சீவனும் கலந்திருப்பாரே.
3. சித்தி⁴நாடுவார் முத்திநாடார்
முத்திநாடுவார் சித்தி⁵நாடார்
முத்திநாடுவார் முத்தியேதேடி
முத்தியும்சித்தி⁶யுமாய் மலர்ந்திருப்பார்.
4. அவாயந்தேடுவார் சிவாயந்தேடார்
சிவாயந்தேடுவார் அவாயந்தேடார்
சிவாயந்தேடுவார் சிவாயஞ்சொல்லுவார்
சிவாயஞ்சொல்லி அவாயந்தள்ளுவாரே.
5. சிவலோகந்தள்ளுவார் அவலோகந்தேடுவார்
சிவலோகஞ் தேடுவார் அவலோகந்தள்ளுவார்
சிவலோகந்தேடுவார் அகலோகஞ்செய்து
சிவலோகமும் அகலோகமுமாய்ச் சிறந்திருப்பாரே.

1. காயம் - பிரபஞ்சம் 2. நேயம் - சிவம் 3. மெய் - சிவஞானம்

4. சித்தி, 5. சித்தி - அட்டமாசித்தி 6. சித்தி - சிவஞானசித்தி

6. அந்துவிதந்தேடுவார் அத்தம் தேடார்
அந்துவிதத்தேடார் அத்தம் தேடுவார்
அந்துவிதந்தேடுவாரதில் அத்தங்கண்டு
அந்துவிதமே அத்தமாய்மகிழ்ந்திருப்பாரே.
7. அறிவாம்பதிகண்டார் புல்லறிவுகாணார்
அறிவாங்காணார் புல்லறிவுகாண்பார்
அறிவாம்பதிகாண்பார் அறிவாலறிந்து
அறிவாம்பதியும் அறிவுமாய்மகிழ்ந்திருப்பாரே.
8. சித்தாந்தந்தேடுவார் சித்தமிறந்தார்
சித்தாந்தந்தேடார் சித்தம்வாழ்ந்தார்
சித்தாந்தந்தேடுவார் சித்தமதில்சிவன்கண்டு
சித்தாந்தமும் சிவமாயினிதிருப்பாரே.
9. சிவானந்தந்தேடுவார் சிற்றின்பந்தள்ளுவார்
சிவானந்தந்தேடார் சிற்றின்பந்தேடுவார்
சிவானந்தந்தேடுவார் சிவனையேதேடிச்
சிவானந்தமும் சிவனுமாய்ச் சேர்ந்திருப்பாரே.
10. இன்பமுத்திதேடுவார் துன்பமுத்திதள்ளுவார்
இன்பமுத்திதேடார் துன்பமுத்திதேடுவார்
இன்பமுத்திதேடுவார் இன்பமேகூட
இன்பமுத்தியும் இன்பமுமாயினிதிருப்பாரே.
11. சிவகதிதேடுவார் அவகதிதள்ளுவார்
சிவகதிதேடார் அவகதிவேண்டுவார்
சிவகதிதேடுவார் சிவன்கழல்கண்டு
சிவகதியே சிவன்கழலாய்க் கூடிவாழ்வாரே.
12. கூடல்தேடுவார் ஆடல்காண்பார்
கூடல் தேடார் ஆடல்காணார்
கூடல்தேடுவார் ஆடலேகாண்டு
கூடலும்ஆடலுமாய்ச் கூடிமகிழ்வாரே.

13. அருள்நிலை தேடுவார் பொருள்நிலை வேண்டார்
அருள்நிலை தேடார் பொருள்நிலை தேடுவார்
அருள்நிலை தேடுவார் அருளையே காண்டு
அருள்நிலையும் அருளுமாயினி திருப்பாரே.
14. மெய்ப்புகழ் பாடுவார் பொய்புகழ் பாடார்
மெய்புகழ் பாடார் பொய்புகழ் பாடுவார்
மெய்புகழ் பாடுவார் மெய்யனைக் காண்டு
மெய்புகழ் மெய்யனுடன் வாழ்ந்திருப்பாரே.
15. கற்பார் கழலே தள்ளுவார் கல்வி
கற்பார் கழலே தள்ளுவார் பிரபஞ்சம்
கற்பார் கழலே அள்ளுவார் அருளே
கற்பார் கழலே கழல்ஞானங் கூடுவாரே.
16. வந்திப்பாருன்னை வாழ்த்துவாருன்னை
வந்திப்பார்உலகம் வாழ்த்துவாருலகை
வந்திப்பாருன்னை சிந்திப்பாருன்னை
வந்தித்துப் பந்தித்துனை வாழ்ந்திருப்பாரே.

சிவம் சிவம்

விண்ணப்பம்

சிவம்

1. பூவின்வாசமும் பூசநெய்யதும் புதுவிரைச்சந்தனச்
சாந்திலும் ஊடிநின்றாடும்
தேவிசிவகாமி மணாள திருந்துதண்மதிச் சேகர
தில்லையம்பல நாதா
சாவினும் வாழினும் நின்கழலே சங்கராவெனத்
தெளிந்து சங்கையுலக முதறிடவே
பாவி*யென்மனம் நின்பாலானதே பத்திவலயம் நின்று
அன்புப்பீடமிட்டுக் காதாலால்ச்சித்தேன்
நீ கண்டிலையோ.
2. கொத்தடிமையில் கூடிக்குறுகி நின்று வேதாகமங்கள்
கூட்டியுனைக் கூடிநின்ற வேதியரை
நீத்திடாமல் நெருங்கி நின்றவரோடு நடமாடும்
நிர்மலமே நெடுங் கண்ணியம்மையுடன்
கூத்தாடும் குழகாஎன் கோத்திரமுன்னடிபணிய
குறுகிநின்றுனைப் பணியக் குடிமையானேன்
அத்தாளன்னாவியும் நின்பாலானதே அலங்கல் பாமாலை
சூட்டியாதரித்துக் காதாலால்ச்சித்தேன் நீ கண்டிலையோ.
3. பூவணமேனிப் பொற்புடன் பொன்னம்பலப் பொற்பு
மேவிப் பொலியஆடும் பொன்னம்பலவா
நாவணத்தமிழாலுனை நால்வராட்டிட நலங்காடிய
நடமாடியே நால்வர்வழி நின்று
பாவணஞ்செயப் பணித்தாய் நாவணந்தந்து நாவணமாய்
நின்று நவின்றாய் நற்றமிழ்மாலை

ஆவண வீதியுடையாய் என்னுயிராவணங் கொண்டாய்
ஐயனே அன்பு மலரிட்டுக் காதலாய்
அர்ச்சித்தேன்நீ கண்டிலையோ.

4. கற்றிருந்தாரணாகம மதன்வழி நின்று காலைமாலை
யெரியோம்பும் கலைவாணர் கண்டின்புறப்
பெற்றியனாய்ப் பெறுவானாய்ப் பெருமாள் மயங்கிக்
கிடப்ப பெருங்கூத்தாட்டும் பிரானே
ஒற்றைத் தேவனாய்வந்து ஒருபற்றிலாமை செய்து
ஒருபெருந்துறையி லிருத்திட வெனைநீ
பற்றித் தொடர்ந்துவர வென்மனம் நிற்பற்றானதே
புந்தியில் பொருத்திச் சிந்தையிருத்திக்
காதலாலர்ச்சித்தேன்நீ கண்டிலையோ.
5. விதித்தெம்மை மாயையாய் விழித்திமிதித்திடும்
முயலகனை மிதித்திடும் நின்றிருவடி
பதித்த மனத்தவராவியில் பதிந்திடும் பதியே
பூதித்தத்துவமாய் பொலிந்திடும் பதியே
துதித்திடப் பாம்பும்புலியும் துரியாதீதங் காட்டும்
நடனசிகாமணியே நடராஜனே
பதித்த பதிபத்தி*யுடன் பேதித்தெடுத்த சிவமேயுனைச்
சிவானந்தபூதியுள் நின்று காதலாலர்ச்சித்தேன்நீ
கண்டிலையோ.
6. பொன்மாடமலி தில்லைப்பொன்னம்பலம் புகுந்து
நின்ற சிவானந்தபோத நர்த்தனராஜனே
சொன்மாடஞ் செய்துனைப் போற்றுவார் சொற்பதங்
கடந்த சிற்றம்பலவாசியே செம்பொருளே
நன்பூம்பலியாய் நாரியர் நலங்கவரும் நாதாந்த
நட்டமே நல்லாதார பூர்வமே
பொன்னம்பலநாதனே எந்நாளும் நல்விழா நன்னாளாய்க்
கொண்டு பிரியாதுனைக் காதலாலர்ச்சித்தேன் நீ
கண்டிலையோ.

*பதிபக்தி = பதி, பசு, பாசமெனு மூன்றிற் பதியெனுமுணர்வு

7. வேதம்பாடுநாவர் விடியலெரியோம்பு ஓம்புகையோடுடிச்
சேமமாய் வாழும் வாமனே
பூதம்பாட ஐந்தெழுத்துப் போதநடஞ்செய் புனிதப்பாதங்
காட்டும் பரமா பரமானந்த
கீதம்பாடும் காதலடியாருடன் குலாவியாடுங்
குழகக்கூத்தா சிவஞான
போதமே சிவானந்தபோதமே சிவநிதிச் செல்வமேயுனைக்
காதாலாலர்ச்சித்தேன் நீ கண்டிலையோ.
8. பொங்கிவரும் கங்கைப்புனலாடப் புனல்வைத்திட்ட
பொன்குழலும் ஆடவாடத்
தங்கிநின்ற பொன்மலரலங்க லாடத் தண்குழையும்
தழையும் தழைந்து ஆடவாடப்
பங்கில்நின்ற பாங்கியாடப் பத்தர் குழாமுமாவாட
ஆடும் ஆடலரசே
பொங்கிவரும் பத்திவெள்ளமதில் நின்று காதல்வெள்ளம்
பொங்குமுகஞ் செயக் காதலாலர்ச்சித்தேன்
நீ கண்டிலையோ.
9. நாதநட்டமே நாகாபரண பூவிணமே நெக்குநெக்கிடு
மடியார்நேடும் நட்டமே நிட்டையே
மேதாவிலாஸஞானமே மேதகுசிவகாமிகாண
மோனநடமாடும் மோகனமே மானசமே
சாதாரிசங்கமித்த சங்கரா சேதாரமில்லாச் சிவகங்கை
நாயகா சதாசிவக் குடும்பியே
சிதாகாசமிதில் சிவநேசமிழைத்துச் சிவநாமம்
பதித்துக் காதலாலர்ச்சித்தேன் நீ கண்டிலையோ.
10. இந்துவளர்ச்சடைச் சேகரனே பண்இந்தளமுலாவிய
இறைவனே இறையனாரகப் பொருளாக்கினார்தமை
வந்தணையும் வித்தியா விநோதமே வாசிதீர்க்கும்
விசிட்டாத்துவமே விசுவசித்து நின்வார்கழலை

பந்தணைந்து பாவணைந்து நாவினில் ஐந்தணைந்து
 பூவின் ஐந்தாலுனைப்பூசித்துப் பொன்னம்பலவாணரே
 கந்தணைந்த பொன்வண்ணங்கண்டு நாயேன்
 என்வண்ணமிழந்து நின்று காதலாலர்ச்சித்தேன்
 நீ கண்டிலையோ

11. பாரின்ப வெள்ளங்காணப் பதிஞான குருவாகிவந்து
 பத்தரினங் கொள்ள
 ஓரின்ப நெறியாய் சைவசித்தாந்தம் நிலைநிறுத்தி
 ஓளிகொள் நீறேற்றிச்
 சாரின்ப நெறியாய்ச் சத்தியஞான தர்சனமெனும்
 சச்சிதானந்தங் கூடிப்
 பேரின்ப வெள்ளத்தழுத்திய பெய்கழலிணையடிகள்
 போற்றி போற்றி.

சிவம் சிவம் சிவம்

முற்றும்

உ
சிவமயம்

மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகெலாம்

சிவம்

சேகராநானாந்த போதம்

சிவம்

சிவம்

ஞானசேகரங் காட்டுஞ் சிவஞானச் சைவம் வாழ்க
ஞானசேகர மூட்டுஞ் சிவஞானசைவ சித்தாந்தம் வாழ்க
ஞானசேகரங் கூட்டுஞ் சிவஞானநீறுஞ் சிவஞானநாமம் வாழ்க
ஞானசேகரந் தேட்டுஞ் சிவஞானத்தமிழ் உலகெங்கும்
வாழ்கவே.

சிவம்

௨
சிவமயம்

சிவம்

மாயிருஞாலந்து இருள் துரந்துகாக்கும்
பாணுவைப் போல நாயிற்கடையேனாம் சிறியேனுடைய
மாவிருளென மூடிநின்ற மும்மலவிருளைத்தூரந்து
சிவஞானப் பேரமுதூட்டிப் பொய்யெலாங் காட்டி நீக்கி,
மெய்யுணர்வைத் தந்தருள, ஞானபாணுவாய் சுகம் மலர,
என்குலம் மலர, நாயடியேனுய்யக் கொண்டருளிய
கோவளப் பெருந்துறையைச் சிவப்பெருந் துறையாக்கிய
ஆலவாய்க் குருமணி கவாமி முருகேசப் பெருமானின்
பொன்மலரடிகளுக்குச் சமர்ப்பணம்.

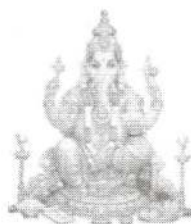
சிவம்

மேருபுத்திரி

சிவகாமங்கொண்டு சீவன்சிவனைத் தேடி
ஞானானந்த சேகரஞ் செய்து காதலுடன் பாடும்
பிரபந்தம் ஞானவாசகத்தின் சாராம்சமாம்.

மேருபுத்திரி

கணபதி வணக்கம்

1. “ஏகதந்தனே மேகதொந்தன்தன் தனயனேயுனை
ஏகதொந்தஞ்செய்தேன் சிவபாதசேகரஞ் செய்திடவே”.
2. “சேகரன்செல்வ சிவஞானக்களிறே சிவகாம
சேகரஞ்செய சிவஞானசேகர மருள்வாயே”.
3. “சிவஞானக்கன்றே சிவஞான போதகக் கன்றே
சிவஞான சேகரஞ்செய சிந்தியலாய் நின்றருள்வாயே”.

ஆலவாய் ஞானசேகரர் வணக்கம்

வேதசிரசாம் உபநிடதத்துச்சியாய் நின்றருள் புரியும்
எந்தையே வாசகன்
வேததிருவாசகம் அமர்ந்திருந் தடியார்க்கருளமு
தூட்டும் அப்பனே
நாதமுங் கடந்தவெளியில் என்னோடு கூடிவாழும்
நாதநட்டனே நாதனே
ஏதமில்லா சேகர ஞானானந்த போதமாய்
என்னுள்ளே நின்றருள்வாயே.

குருவணக்கம்

1. பாரின்பங்கருதிப் பேரின்பமறியாது பேதையேனிற்பக்
குருவாகிப்பாரின்பந்தள்ளிவா பாவாயென்றழைத்து
பாரின்பங்காணாப் பேரின்பவமுதூட்டிய பேரின்ப
நாதனே பெருந்தேவர் காணாப் பெருந்தேவ பாணியே
காரின்பக் கொன்றையலங்கல் சடையாகாரின்ப மேகம்
வாழச் சடைவிதித்த கருணாகரக் கடவுளே
வாரின்ப வாரிதியே வேரின்பமாய் நின்றெனையோம்பி
வளர்த்தெனைக் காக்கும் வேதஞ்சொன்ன
ஆலவாய்த் தேசிகனே போற்றி போற்றி.
2. சுரபதிநரபதிதள்ளி அமராவதிதாண்டி அம்பிகாபதியே
நீயெனக்கு ஆண்டவனாயிருக்க நானடிமையாயிருக்க
சுரபதியும் நரபதியும் யமபதியுமுண்டோ சுரநதிசூடியே
சிரமதிசூடியே சித்தமெனுங் கயிற்றால் சிவபதியே
பரமபதியே நிற்பாதமலர் பிணித்து பஞ்சாட்சரத்தா
லர்ச்சித்துப் பனுவல்மாலைசூட்டிப் பங்கமில்லாப்
பேரின்பம் நாடி
வரபதிநீயென்று வரவுபோக்கற்ற பொருளாயுனை வாங்கி
நாயேனுனை வந்தித்துப் பந்தித்துச் சிந்தித்து
வாழ்கையிலே.
3. பானினைந்தூட்டி ஆன்மபோதந்தனை வளர்த்தாளென்தாய்
பரமஞானக் குருவாகி ஞான
பானினைந்து நினைந்தூட்டியெனை வளர்த்தாயப்பனே
சிவபோதத்திலே பரமா

நானினைந்துனையேத்த வல்லனோ நீநினைந்தெனக்
கருள்முகிலாகி வழங்காவிடின்
ஊனினைந்தாய் ஐந்தினுயிராய் நின்றெனை வளர்க்கும்
ஆலவாய்த் தேசிகனே எல்லாமுன் செயலே.

4. சேகரஞ்செய்ய சிவானந்தப் பேரமுதைச் சந்திர சேகரனே
நின்நாம வார்ணாமஞ்செய்து கருணா
சாகரமுந்தி சந்தியும் அந்தியும் திக்கெட்டுந் தேடிப்
போற்றினேன்நினைச் சாசனஞ்செய்தேன் நெஞ்சில்
மகர்க்கொடியேந்தி மாமதுரையை யாண்டமா மதுரேசப்
பாண்டியத்தேவரே மங்கள பாண்டியரே
அகரமாய்ப்புகுந்து அகரமாய்ப் பரந்து
அளியுள்ளம் படைக்க அருள்ஞான குருவாகிவந்த
ஆலவாய்த் தேசிகனே போற்றி போற்றி.

5. மீனாட்சி வணக்கம்

பதமாயுன்நாமம்பன்னிப் பாதமதுவே நிதமுன்னியுன்னிப்
பகலிரவு தாண்டித் தேடிவாழ
இதமதிகந் தந்தென்னிதயம் ஈர்த்தீர்த்தருளும் இமாசலன்
போற்றுந் தவச்செல்வியே
நிதம்நிதம் நிற்பாதக்கமலம் நயனமொற்றிப் பூசித்தேன்
நித்தியவல்லியே நிர்மலையே
சதம்சதம் நின்சச்சிதானந்தர் பாதம் சந்திக்கத்
துடிக்குமென் மனநிலையறியாயோ
ஆலவாய் மேவிய மீனாட்சியம்மையே.

சிவம்

சச்சிதானந்த திருவடி மோட்சம்நாடிச்
சிவபோதமடைந்த ஆன்மாவின்
விண்ணப்பம்

சிவம்

1. சீவபோதம் பெற்ற ஆன்மாவின் விண்ணப்பம்

1. கொள்வையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
வெள்ளம்வாழ் விரிசடையானே
பள்ளமேநாடியோடும் வெள்ளமாய் தேடுதே யென்னுள்ளம்
நின்திருவடியை
மொள்ளவே திருவருள் வெள்ளமாய் வந்தெனைச்சூழ்ந்த
திருத்தெள்ளமுதே
உள்ளமே கோயில்கொண்ட ஆலவாயருள் வள்ளலே
என்னகுறை யினியெனக்கே.
2. கொள்வையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
கொத்தலர் குழலிபங்கா
உள்வைத்துனை உண்மைவிளக்கமாய் உள்ளன் பாலாட்டி
உருக்கமாயர்ச்சித்தேன்
ஆள்வைத்தெனை யடிமையாய் அருள்நோக்கால்
தீர்த்தாட்டியெனை மலர்வித்தாய் ஞான
வாள்*வைத்தாய் என்செவியிலே தாள்கூட்டினாய்
சென்னியிலே வள்ளலே எனக்கிங்கென்ன குறையே.
3. கொள்வையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
கொள்புலித்தோலாடைக் குழகரே
வெள்ளெருக்கஞ் சடையாய் வெள்ளெருதேறு கக்கும்
வெள்ளியங்கிரி மகிழும் விகிர்தா
கள்ளிருக்குங் கொன்றைத்தாரா கந்தம்மலி சந்தம் பொலி
அக்கரமாலை தந்தேன்
புள்ளிருக்கு வேளூர்புனிதனே பச்சைமயில்பாகனே
என்பொன் தமிழ்பாமாலையெலாம் பாவியேனுய்ய
பொன்மனங் கொண்டருள்வாயே.

* ஞானவாள் - பஞ்சாட்சரம்.

4. கொள்ளையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
 குழைத்தோடு குலாவு குற்றாலநாதா
 வெள்ளைத்த* யானைக்கு விரும்புவரமீயும் விகிர்தா
 வெண்டலையேந்து கையுடைக் கடவுளே
 கள்ளைத்தார்க் கெட்டாத கற்பகமேயுமைக் காதலாயுள்
 வைத்தார் உள்ளம் பரந்த உணர்வே
 உள்ளைத்துமையுவந்து நின்னருளால் செய்தஉளங்
 கொள்ளுரை மாலையெலாங் கொண்டருள்வாயே.
5. கொள்ளையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
 கோதாவிரிதந்த ஆலவாய்க் கோமளமே
 எள்ளைத்து எள்ளினுள் எண்ணெய் வைத்தெமையோம்பி
 வளர்க்கும் ஏகாம்பரநாதரே
 வெள்வயிரத்தூணே வேதநாரணர் காணாவெளிவளர்
 சோதியே வேதமந்திரமே
 உள்ளைத்துருகுவார் தம்முணர்வே உணர்ந்தார்
 தம்முறவே உத்திசெய்யுரைமாலையெலாங்
 கொண்டருள்வாயே.
6. கொள்ளையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
 கோடிக்கரையமர்ந்த குழகரே
 ஆள்வையாய் அண்டமெலாம் ஆண்டிடும் அழகனாரே
 அத்துவிதமுத்திகாட்டும் அப்பனே
 வெள்ளராய்வந்து கள்ளராய்ப்புகுந்த கள்ளார்ந்த
 கொன்றைத்தாரனே குழகச்சடையரே
 உள்ளமேபுகுந்து உணர்வாகி உரைசெய்யார் தமிழ்மாலை
 உன்னடிச்சேர்த்தினேன் உளங்கொள்வாயே.

* வெள்ளைத்த - வெள்ளை நிறயானை.

7. கொள்வையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
கொற்றக்குடையேந்துங் குழகரே
புள்ளுவணாகிப் பார்த்தன் பின்சென்றபரமா புள்ளுமேனமுங்
காணற்கரிய பரஞ்சோதியே
வெள்வளை கொள்ளும் விகிர்தரே வேண்டுவார்
வேண்டுவதீயும் விச்சையாடலே
மள்ளராகிச் சோமாசி மாறரிடஞ்சென்ற மங்களமே
முத்துதமிழ்மாலை சூட்டினேன் கொண்டருள்வாயே.
8. கொள்வையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
கோணமாமலையமர்ந்த குழகரே
¹பூள்வைத்துப் பொதிந்த பொற்சடையாய் ²புள்வாகனத்தான்
சிரமேந்து கொள்கையனே
ஒள்ளுமலெரி யூட்டினாய் என்வினை உள்வைத்துனை
யர்ச்சித்தேன் உண்மையாலே
வெள்ளிறகு சூடும்விகிர்தா வியன்கைலை நாதா
வியன்தமிழால் வேண்டியுனை யர்ச்சித்தேன்
கொண்டருள்வாயே.
9. கொள்வையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
கொட்டுடைக் கூடைத் தலையரே
தாள்வைத்தத்துவித முத்திகாட்டுந் தத்துவமே
தீயேந்தியாடுந் திருவாரூர் தேவதேவரே
நீள்வைத்துத் தேடிக்காணாமல் நிமிர்ந்த சோதியே
நீலாயதாட்சி போற்றும் நிமலனே
உள்வைத்துமை நும்மருளால் செய்த உத்தம தமிழுரை
மாலையெலாம் நாயேனுய்யக் கொண்டருள்வாயே.

1. பூள் - பூளைப்பூ

2. புள்வாகனம் - அன்னவாகனம்

10. கொள்வையோ வென்காதல் கூடுமோவென் எண்ணம்
 கொடுகொட்டிக் கைப்பூதப்படையா
 வேள்வைத்தீசெயும் நெற்றிக்கண்ணா வேண்டுவார்
 வேண்டுவதையீயும் *வெற்றிக்கண்ணா
 வாள்வைத்த கண்ணியர் வலைப்படார்க் கெட்டாவாமனே
 வாணிலாகூடும் வாமதேவனே
 கேள்வையோ காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருளா
 நின்றகலைஞானத் தமிழ்ப்பாமாலையெலாங்
 கொண்டருள்வாயே.

சிவம் சிவம்

* வெற்றிக்கண் - அருட்கண்ணோக்கம்

2. சீவபாதசேகரம்

1. நச்சராவொன்றை நளிர்மதியுடனே நிச்சராய்
வைத்திட்ட உச்சரே
அச்சராக்கொன்றை குச்சராய் வைத்த சடையுச்சிச்
செச்சரே நச்சராய்
பிச்சராய்புகுந்தீர் பலிக்கையேந்தி மிச்சராயீந்தீர்
மெய்ஞான போதம்
இச்சராய் நிச்சராயானீர் இனியொன்று பொச்சம்
பேசுதலாமோ பெருமநீ புகலாயே.
2. பொன்னியல் மகுடம் பொன்னியல் கொன்றையோடு
பொன்மதிக்குழந்தையும்
மின்னியல்மேகம் மின்னியல்கங்கை வைத்துப்
பின்னிய செஞ்சடையாயோ
முன்னியல் மங்கை பின்னிசைபாட முன்னியில்
நடமிடும் முக்கண்ணனே
பின்னியதென்மனம் பொன்னியல்பதமதில் இனி
பேசுதலாமோ பெருமநீ புகலாயே.
3. மையலைக் கங்கையாளொடு மையலை நச்சரவ
மயலில் நைய மதியுடனே
மையலை மேகமும் பொய்யலைப் படுதலையுமையலாய்
வைத்திட்ட மெய்யரே
மையலைக்கண்ணித் தையலோர் பாகமாய்த்தையலைப்
பூசந்தூக்கிய பாதம்
மையலாய் மனத்துள் நேயலைத்தால்இனி
பேசுதலாமோ பெருமநீ சொலாயே.

4. அமுதமாம் கங்கை அமுதமாமிளமதி அம்பொன்
கொன்றையலங்கல் சூடி
அமுதமாம் நயனம் அமுதமாம் திருவாய்
அமுதமாம் திருமுகங் காட்டிட
அமுதமாம் திருவுரு அமுதமாம் ஈயும்
அங்கயற் கண்ணியோடாடும்
அமுதமாம் பருகும் அடியவர்க்கிங்கோர் வேறு
ஆசையுமுண்டோ பெருமநீ சொலாயே.
5. மணிநீர்க்கங்கை மணியொளி மதியம் மணிக்கொன்றை
அணிமணிச் சடையா
மணியொளிநீறும் மணிநீல மிடறும் மணியொளி
முறுவலுங் காட்டிப்பெண்
மணியம்மை அணித்தாய் பாடிடக்காணியென்று
தூக்கிவீசி யாடியபொன்
மணிக்கழல் பாதமே யென்மனங் கலந்தால்
மண்ணினியேனோ பெருமநீ சொலாயே.
6. வெஞ்சினக் கங்கை வெஞ்சினவரவங் குஞ்சுமதியருகில்
வைத்த குஞ்சியும்
வெஞ்சினக் கனலும் அஞ்சினவயிலும் வெஞ்சினக்
கன்றும் கைக்கொண்டு
வெஞ்சின வரவல்குல் மங்கைசெஞ்சொல் தெரிந்திசைபாடத்
தூக்கியநுமது
வெஞ்சினவினைதீர் பாதம் நெஞ்சினில் தஞ்சிதமானால்
சஞ்சிதமுண்டோ பெருமைநீ சொலாயே.
7. வெண்ணுரைக்கங்கை வெண்ணிலாக் கண்ணியுடனாம்
வெண்ணிற விறகு
வெண்ணிறக் குழையுமலங்க வெண்டலை மாலை
வெண்ணுலொடலசியாட

வெண்ணிழற்குடை நிழல் வல்லி எண்ணிசை
பண்ணிசைக்க வாடும்இவ்
வெண்ணமேபண்ணு தவமெனக் கொண்டால்நின்
குறிப்பென்னவோ பெருமநீ சொலாயே.

8. அழகுவிரி கொன்றை அழகுநதி மங்கை
அழகு தலையோடுடனா பின்னி
அழகுநிறைநீறு அழகு மணிமாலை அழகியரே
அழகியலாய்ப் புனைந்து
அழகுமயிலம்மை பழகுதமிழ்பாட வாடும்அழகு
நிறை கோலமேயென்
அழகுபயில்நெஞ்சி னலகுவதுவானால் என்குலம்
விளங்குமலவோ பெருமநீ சொலாயே.
9. சுடரொளி மின்னல் சுடரொளிமதியம் படர்ச்சடை
யதனுள் பொதிந்துநற்
சுடரொளி நயனம் சுடரொளிநீறு சுடரொளிஇள
முறுவலே கோட்டியயலில்
சுடரொளி விழியாள்பாடச் சுடரொளி யேந்தியாடும்
பொன்மணிச் சுடரே
சுடரொளி பாதமே யென்னெஞ்சிலே பரந்தாலிடரு
முண்டோ பெருமநீ சொலாயே.
10. திருவுடை நதியம் திருவுடைமதியம் திருவுடை
யரவமோ டயலில்
திருவுடைக் கொன்றை திருவுடைமத்தம் திருவுடை
கொக்கிற்குஞ் செருகித்
திருவுடையம்மை திருவுடை இசைபாடத்
திருவுடைப் பரதமாடிடும்
திருவுடை உருவே திருவடை செய்யின்
வேறினி வேண்டா பெரும நீ சொலாயே.

11. புண்ணிய நதியாம் புண்ணிய மதியாம் புண்ணிய
புயல்மேகமுஞ் சூடியே
புண்ணியநீறு புண்ணிய புன்னகை புண்ணிய
புரிநூலும் அழகியலேபேசப்
புண்ணியப் பாவை நண்ணியேநின்று பண்ணிசைப்
பாடவாடும் புண்ணியனே
புண்ணியமாகக் கண்ணியில் சிக்கினீஇனிப்
போகலுமாமோ பெருமநீ சொலாயே.
12. மணிநீர்க்கங்கை மணியொளி மதியம் மணியுமிழ்
நாகமுஞ் சூடியயலில்
மணிநீர்மேகம் மணிச்சிர மாலையும் என்மனங்
கலந்து வாழ்ந்திருக்க
மணிமொழியம்மை அணியிசைபாட மணிக்கழலார்ப்ப
மாறியே நடமிடும்
மணியொளிச்சுடரே மாணிக்கச்சுடரே போவதென் கொலோ
பெருமநீ சொலாயே.
13. பந்தமேபனிநீர் பந்தமேபால்மதி பந்தமே படுவெண்டலை
படர்சடை வைத்து
பந்தமேபவளநீறு பந்தமே புன்னகை பந்தமே
புகைநயனங்காட்டிப் பாந்தமாய்
பந்தமேபார்வதி சந்தமேபாடப் பதந்தூக்குங் கோலமே
கலந்ததொரு சுலவிப்
பந்தமே சிந்தை பரந்ததேயானால் போவதென்கொலோ
பரமநீ சொலாயே.
14. முகிழ்நிலாகூடல் முகிழ்நதிகூடல் முகிழ்விரிகொன்றை
மகிழுலாசடையும்
முகிழ்நிலாமுறுவல் முகிழ்நிலாநயனம் முகிழ்நிலாத்
திருமுக வழகும்

முகிழ்நிலா முகத்துமை மகிழ்இசைபாட மகிழ்பயில்
 பரதக் கோல
 முகிழ்நிலா எறிப்ப முழுகினைன்றோ நின்னருட்
 கடலில் பெருமநீ சொலாயே.

15. தக்கநீர்கங்கை தக்கநீர்மேகம் தக்கசீர்மதியம்
 தொக்கிய செஞ்சடையும்
 தக்கவொரு நயனம் தக்கார்நயனம் தக்கசீர்
 முறுவல் கோட்டிநின்று
 தக்கசீருமையாள் தக்கராகம்பாடத் தக்கதரிகிட
 பழகும் தத்துவனே
 தக்கசீருளாய் தக்கியதகத்துள் தத்தவும் முடியுமோ
 பெருமநீ சொலாயே.

16. சூடலம்கண்ணி சூடலம்மதியம் சூடலம் கங்கையும்
 கூடலமாடவே
 சூடலம்கழுநீர் சூடலம்சாந்தம் ஊடலமாடசூடியசூடலை
 கைவீசி
 சூடலம்பிச்சியாள் பாடலம்பாட ஆடலம்பாதமே
 அகமது பீடமதாகச்
 சூடலம்கொண்டால் சிறியேன்கூடலம் சுகானந்தம்
 சுகானந்தமே பெருமநீ சொலாயே.

17. மின்னியல் மேகம் மின்னியல்கங்கை மின்னியல்மதி
 பின்னிய சடையும்
 மின்னியல் நெற்றி மின்னியல் நயனம்மின்னிய
 முறுவலும் இன்னியலாக
 மின்னியல் இடையாள் மின்னியல்முறுவல்
 காட்டிடஆடும் மோகனமே
 மின்னியல் காட்டும் நன்னியல் நெஞ்சில்
 மண்ணினியேனே பெருமநீ சொலாயே.

18. தவமுமே கங்கைதவமுமே தண்மதி தவமுமே
 மேகம்நின் சடையில்
 தவமுமேசாந்தம் தவமுமேபுரிநூல் தவமுமே
 தலையெலும்பு மாலை
 துவளுமே இடையாள் துத்திசைபாடத் துவளுஞ்
 சிலம்பு தூமலர்கள்
 தவமுமேயாகில் தமிழனெனஞ்சில் தாவவும்
 வல்லையோ பெருமநீ சொலாயே.
19. மலர்ந்தகொன்றை மலர்ந்தமதியம் மலர்செஞ்சடை
 யதனிடை மலர்த்தி
 மலர்ந்த சந்தனம் மலர்ந்த வெண்ணீறு மலர்ந்த
 கழுநீரொடாயே நிற்ப
 மலர்ந்த மலைக்கொடி மலர்ந்திசைபாடத் தூக்கி
 வீசியமலர்கள் தாமே
 மலர்ந்தன மனதில் மனாதீதமே மற்றிடமுன்டோ
 பெருமநீ சொலாயே.
20. காதலாய்க் கார்க்கொன்றை காதலாய்க் காரரவு
 காதலாய்க் கார்மேகஞ்சூடிக்
 காதலாய்க் கார்நஞ்சு காதலாய்க் கழுநீர் காதலாய்க்
 கச்சுடல் காட்டிக்
 காதலாய்க் காமரம் காதலிபாடக் காதலாய்க்
 கால்மாறியாடுங் கோலம்
 காதலாய்நெஞ்சில் கலந்ததேயானால் போதலுமாமோ
 பெருமநீ சொலாயே.
21. கோலமே கோளரவம் கோலமே குளிர்மதிகோலமே
 குழகச் சடைமேல்
 கோலமே கழுநீர் கோலமே குளிர்சாந்து கோலமே
 புலியதளாடரவம்

கோலமாய்க்குழகி குளிர்ந்திசைபாடக் குஞ்சிதமாய்
வீசியகழல் மலர்
கோலமே நெஞ்சில் குடிவரவாகில் குடியகல்வுமாமோ
பெருமநீ சொலாயே.

22. சங்கமம் கங்கை சங்கமம் சிரமே சங்கமம்
பொங்கரவஞ் சடையே
சங்கமம் செங்கழுநீர் சங்கமம் சிரமணிமாலை
சங்கமச் சாந்தநீறே
சங்கமச் சங்கரி சங்கிசைபாடச் சங்கமச்
சிலம்புடைச் சரணமே பைய
சங்கமம் சிந்தையே சங்கரசங்கிதையானீர்
சங்கதியிதுவே பெருமநீ சொலாயே.

23. தெரியியல் தார்கொன்றை தெரியியல் தெத்துநதி
தொத்துச்சடை மேலாக
தெரியியல் சுடர்கண் தெரியியல் தவளம் தெரியியல்
திருமணி மாலையாய்த்
தெரியியல் திருத்தேவி புரியிசைபாடத் துரியநடமாடுந்
தரிகழல் பாதமே
தெரியியல் துணையாய் சிந்தையில் தரித்தால்
திரியியலாமோ பெருமநீ சொலாயே.

24. இனிய நன்கொன்றை இனியநதி மங்கை
இனியஇளமதியுடன் வைத்து
இனிய மலர்நயனம் இனிய இளமுறுவல்
இனியவெண்ணீறுடனா மதிமுகமே
இனிய இளநங்கை இன்பவிசை பாட
இனித்தமுடனெடுத்த பொற்பாதம்
இனியவகம் புகுந்தால் இனிப்போக்கு வரவாமோ
பெருமநீ சொலாயே.

25. மாசிலாக் கொன்றை மாசிலா மதியம் மாசிலா
மணிமாலையோடுடனே
மாசிலா நயனம் மாசிலா முறுவல் மாசிலா
ஒளிமேனியுங் காட்டி
மாசிலாமணியாள் தேசியாய்ப்பாட மாசிலா மலர்ப்புதங்
காட்டுங் கோலம்
மாசிலாமனமே கலந்ததேயாகில் மோகனராகந்தானே
பெருமநீ சொலாயே.
26. கலந்தது கங்காசலம் கலந்தது மதியொளி
கலந்ததே மின்னுமேகம் சடையில்
கலந்ததே கார்நஞ்சம் கலந்ததே கழுநீர்வாசம்
கலந்ததே சாந்த வெண்ணீறு
கலந்ததே கயற்கண்ணி காமரபாடல் கலந்த
சிலம்பரற்றும் பாதமே
கலந்ததேகாதலாயென்னெஞ்சில் கழலடிபேர்த்தலுமாமோ
பெருமநீ சொலாயே.
27. அலங்கல் நதிச்சரம் அலங்கல் திருக்கொன்றை
அலங்கல் மின்னலே சூடி
அலங்கல் கழுநீர் அலங்கல் சிரமணி
அலங்கல் அக்குமணி ஆகமதாக
அலங்கல் முத்துமணி அம்மையார் பாட
அலங்கல் ஆரணச்சிலம்பு பாதம்
அலங்காது அகம்புகுந்ததனால் அடிபெயர்த்தலுமாமோ
பெருமநீ சொலாயே.
28. காரிகை காங்கையைக் கருமால் மேகச்சடையிடைக்
கரவாய் வைத்துகந்து
காரிகை தாமரைக் கண்ணான் தனக்கே காதலாய்
பாதியே கொடுத்துகந்து

காரிகையற்கண்ணி காமரம்பாடக் காரியமாயெடுத்த
பொற்பாதமே
காரிகையெந்தன் நெஞ்சங்களங் கொண்டால்
கடப்பதுமாமோ பெருமநீ சொலாயே.

29. ஊர்வதோர் உடைதலை ஊர்வதொரு சிறுமதி
ஊர்வதோர் உத்தம மத்தம்
ஊர்வதொரு புரிநூல் ஊர்வதொரு சிரமாலை ஊர்வ
தோர் உத்தூளனநீறு
ஊர்வதோர் இசையே உத்தமிபாடஆர்த்திடுஞ்
சிலம்பு பாதமே ஊடி
ஊர்வதொரு களமாய் உள்ளகம் நிலைத்தால்ஊருருவது
மென்னோ பெருமநீ சொலாயே.

30. ஒருதலை யரவம் ஒருகலை மதியம் ஒருநதியுடன்
உடன்வைத்தே
ஒருதலை மழுவும் பொருதலைச் சூலமும்
ஒருகலைமானுட னேந்தி
ஒருதலை ராகமே உமையவள்பாட ஒருகால்
ஊன்றிய நடமே
ஒருதலைராகமாய் உள்இசைத்திடுமாயின்
ஒருவிடையூர்வது மென்னோ
பெருமநீ சொலாயே.

31. *தேவியாய் கங்கை தேவியாய் தளபம்
தேவியாய்பிறைசடை பிரியாது
தேவியாய் தளபம் தேவியாய் தாலிக்கொம்பு தேவியாய்
தலைமாலை பிரியாது
தேவியாம் அம்மை தென்னாத்தெனா பாடத்
தெத்தென்னாவாடும் நிற்பாதம்
தேவியாய் நெஞ்சில் புதைந்ததேயானால் தத்துவ
மென்னோ பெருமநீ சொலாயே.

* தேவியாய் - பிரியாத தன்மையைக் குறிக்கும்.

32. ஒன்றே உடைதலை ஒன்றே கொக்கிற்கு ஒன்றே
குஞ்சியில் பொருத்தி
ஒன்றே உத்தரீயம் ஒன்றே ஏனக்கொம்பு
ஒன்றேகண்டசரஞ் சூடிமிக்கு
ஒன்றிய உமையாள் ஒருங்கிசை பாட
ஒருகால்ஊன்றி நின்றாடிடும்
ஒன்றே கோலமொன்றிய கணமே ஒன்றியன்றி
யொன்றில்லையலவோ பெருமநீ சொலாயே.
33. பொங்குவதொரு கங்கை பொங்குவதொரு புற்றரா
பொங்குவ மேகமேசூடிப்
பொங்குவதொரு மான்மறி பொங்குவதொரு தமருகம்
பொங்குவதோர் எரியேந்திப்
பொங்குவதொரு பண்ணிசை மங்கையே பாடப்
பொங்குமுயலகன் மேலாடும்
பொங்குவதொரு பரதமே புகுந்துநின்றதனால்
போக்கிடமினியேதோ பெருமநீ சொலாயே.
34. நிறைபுனல் கங்கை நிறையனல் நாகம் நிறைமினல்
மேகமோடு நிறைசூடி
நிறையருள் நீறு நிறைநறை கழுநீர் நிறைநறை
புனுகுசாந்தமேயாடி
நிறையருள் மங்கை இறையிசை பாட நிறையருள்
ஆனந்த நடனமே
நிறைபுனல் சிறையாய் சிந்தையே நிறைந்தாலென்
நிறை நின்னடியலதோ பெருமநீ சொலாயே.
35. வெண்ணலை பெண்ணாள் வெண்ணலை மதியாள்
வெண்ணலை மேகமோடு சூடி
வெண்ணலை நீறு வெண்ணலை பால்தயிர்
வெண்ணலை பச்சைக் கற்பூரமாடி
வெண்ணகை உமையாள் எண்ணிசை பாட
தண்ணலையா யாடிய பாதம்
வெண்ணலையாய் புகுந்ததுவகமே எண்ணலை
புறம்போதலோ பெருமநீ சொலாயே.

36. தெய்வமாம் புனல்நீர் தெய்வமாம் திருக்கொன்றை
 தெய்வச் சடைசெருகித்
 தெய்வமாம் அனல்விளக்கு தெய்வமாம் சூலப்படை
 தெய்வத் திருக்கரங்காட்டித்
 தெய்வமாம் தேவியார் தெள்ளிசைபாடத் தெய்வத்
 திருக்கழல் காட்டுந்
 தெய்வத் திருக்கோலம் திருத்துணையாகில் சிவபாத
 சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.
37. கண்டன கங்கையாள் கண்டன தாரரவு
 கண்டன கார்மேகஞ் சடைமேல்
 கண்டன கார்கண்டம் கண்டனகாருரி
 கண்டன கனலெரிக் கரமதுதானே
 கண்டன கயற்கண் காதலிகாமரம் பாடிடக்
 கழல் கண்ட பாதமேவீச
 கண்டன கண்கள் கொண்டன சிவபாத சேகரமலவோ
 பெருமநீ சொலாயே.
38. நச்சினேன் நதிமங்கை நச்சினேன் நறுமலர்கொன்றை
 கண்ணி நச்சினேன் நிலாமதிதனையே
 நச்சினேன் நன்னீறு நச்சினேன் நாகபடம்
 நச்சினேன் நிரமல அக்குமணிமாலை
 நச்சிநின்று நட்டராகம் நல்லுமைபாட நாதநட்டம்
 பயில் நற்கோலம்
 நச்சினேன் நாயேன் நிச்சலும் நெஞ்சில் சிவபாத
 சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.
39. தக்கியது தளிர்மதி தக்கியது தளபவில்வம் தக்கியது
 தார்க்கொன்றை யதுவே
 தக்கியது தவளநீறு தக்கியது தாலிளயிறு தக்கியது
 தூவண மணிமாலை
 தக்கிய பாகத்தாள் தக்கராகம் பாடத் தாண்டவம்
 பயிலும் தக்கோலமே பைய
 தக்கியது தண்ணிலவாய்த் தொக்கிய நெஞ்சில் சிவபாத
 சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.

40. இச்சியாய் இன்கொன்றை இச்சியாய் இளமதி இச்சியாய்
 இளநாகமொடு பின்னி
 இச்சியாய் பொன்தோலுடுத்தி இச்சியாய்ப் பன்னாகக்
 கச்சணிந்த செச்சையனே
 இச்சியாய் இன்னிசையே இளமங்கை பாட இச்சையாய்
 எடுத்த பொற்பாதம்
 இச்சியாய் இதயமதில் நிச்சியேயானால் சிவபாத
 சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.
41. வடிவார்ந்த வெள்ளெருக்கு வடிவார்ந்த வெண்சிறகு
 வடிவார்ந்த வெண்மதி சூடி
 வடிவார்ந்தநீறு வடிவார்ந்த வெண்தாலி வடிவார்ந்த
 வெண்ணூலும் பூண்டு
 வடிவார்ந்த வேயுறுதோளி விளங்கிசைபாட
 வடிவார்ந்த விரிநடனபாதம்
 வடிவார்ந்தஎன் நெஞ்சில் படிந்தால் விளைசிவபாத
 சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.
42. புல்லியது பல்லிளிதலை புல்லியது அல்லிமலர் புல்லியது
 மல்லிகை செஞ்சடைமேல்
 புல்லியது புலித்தோல் புல்லியது புந்தலைமாலை
 புல்லியது எரியதுவாகப்
 புல்லிய பாகத்துமை மடவாள் நல்லிசை பாடப்
 புல்லியகழல் பாதக்கமலம்
 புல்லியது புந்தியில் எல்லியும் பகலும் சிவபாத
 சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.
43. ஏறுவதோர் எருக்கு ஏறுவதோர் எள்தலை ஏறுவ
 தொரு தேறல் கொன்றை
 ஏறுவதோர் எரிசுடர் ஏறுவதோர் எரிகுலம் ஏறுவதோர்
 இளமறியு முடனாகி
 ஏறுவதொரு கூறுகந்த இளமடவாள் இசைபாட
 எடுத்த ஏறுசிலம்பு பாதம்
 ஏறுவதே என்னிதயம் தேறுவதும் சிந்தையில் சிவபாத
 சேகர மலவோ பெருமநீ சொலாயே.

44. அறையுமே கங்கையாள் அறையுமே மேகம் அறையுமே
கொன்றையுள் அளியினம்
அறையுமேதமருகம் அறையுமே மான்மறி அறையுமே
பாரிடப் பூதங்கள்
அறையவே அம்மை அருளிசை வெள்ளம் அறையுங்
கழலார்ந்த பாதமே
அறையுமே அகத்தினுள் நிறையுமே சிவபாத
சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.
45. நாறுவதொரு கந்தை நாறுவதொரு கொன்றை
நாறுவதொரு நந்திவட்டம்
நாறுவதொரு நற்சாந்து நாறுவதொரு கத்தூரி
நாறுவதொரு பச்சைக்கற்பூரம்
நாறுவதொரு பிச்சிக்குழல் உமையவள்பாட
நாகரீகமாக ஆடும்பாதம்
நாறுவதுமென் நெஞ்சில் தேறுவதுஞ் சிவபாத
சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.
46. மெச்சியே மருக்கொழுந்து மெச்சியே மதிக்கொழுந்து
மெச்சி உச்சியாக
மெச்சியே மெய்நீறு மெச்சியே புனுகு மெச்சியே
பச்சைக் கற்பூரமது தோய்ந்து
மெச்சியே மாதுமை மங்களமாய்ப்பாட மெச்சியாய்த்
தூக்கிய திருவடி
மெச்சியா யென்னகமே தச்சியாய் நின்றால்
சிவபாத சேகரமலவோ பெருமநீ சொலாயே.

சிவம் சிவம்

3. சீவகாமசேகரம்

1. ஆடுபாம்பது சிரமதில் ஓடுநதியது சிரமதில்
ஓடுவிடையது ஏறணி ஓடுவிடையது கொடியணி
ஊடுவது ஒருசிரமாலை உடுத்துவது தோலாடை
காடு நும்பதியானால் *காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
2. உண்பது நஞ்சமுது உடுப்பது உரிதோல்
நண்பது நரிப்பரியே நடப்பது ஊரூரே
காண்பது கனலெரியே கடப்பது கடவுரே
பண்பது பலிதேரின் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
3. ஆரமாவது ஆலகாலம் ஆட்டுவது அரவம்
சிரமதிலோர் மங்கை சீறுவதொரு நாகம்
சரமாவது சர்ப்பம் சாந்தம் சுடலைநீறு
உரமது வாகில்உமைக் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
4. உடுப்பது தோற்கூறை உண்பது ஊரிடுபலி
அடுப்பது அனற்பேய் ஆட்டுவது அரவமாம்
தொடுப்பது சரமே தூக்குவது மலையாம்
நெடுப்பது அனலுருவாகில் காதலித்துக் காண்பதென்னோ.
5. அடிப்பது உடுக்கை ஆடுவது நிசியாடல்
இடிப்பது முப்புரம் இரப்பது இல்பலியே
நடிப்பது நாதவெளி நாடுவது நச்சமுதம்
முடிப்பது கங்கையாகில் நுமைக்காதலித்துக்
காண்பதென்னோ.
6. எடுப்பது மண்கூடை ஏந்துவது பிட்டாமிர்தம்
தொடுப்பது காமரம் தூக்குவது விறகுச்சுமை
கொடுப்பது காமரம் கொள்வது இல்பலி
படுப்பது வைகைக்கரையாகில் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.

* (காதலித்துப் பெறுவதென்னோ = ஈங்கு சிவபோதந்தருவீரா எனுங் கருத்து)

7. எரிப்பது காமவேள் ஏந்துவது எரிமழுவம்
உரிப்பது ஒருகைமா உண்பதோ ஆர்விடம்
சிரிப்பது முப்புரம் சிந்துவது சிவஞானம்
தரிப்பது காடெனில் தமிழேன் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
8. உச்சியில் மங்கையே உகப்பது உண்பலி
கச்சியில் இருக்கை காஞ்சியில் காதலுமை
பச்சிலை யுகப்பதாம் பரபோதம் ஈவதாம்
நிச்சி நிசியாடில் நுமைக்காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
9. கொள்ளுவது கண்மலர் கொடுப்பது சக்கரம்
உள்ளுவது உண்பலி உகப்பது ஏறேற்றம்
விள்ளுவது அமிர்தம் வேண்டுவது நஞ்சம்
துள்ளுவது எரிசாடாகில் நுமைக்காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
10. ஆரமாவது நாகம் ஆட்டுவதும் உலகம்
தாரமாவது கங்கை தரிப்பிடம் இடுகாடு
ஈரமாவது செஞ்சடை இரப்பது நெஞ்சடை
காரமாம் நஞ்சுண்பீராகில் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
11. இச்சையோ பிச்சை இடுவதோ பேரின்பம்
உச்சையோ உடைதலை ஊர்வது நாகம்
முச்சையோ பூணூல் மூடுவதோ கரித்தோல்
நச்சையே பேசினும் நுமைக்காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
12. ஏந்துவது மான்மறி இடுப்பதில் மான்துகில்
சீந்துவது அமிர்தம் சுகிப்பது கடல்நஞ்சு
சாந்தமது சுடலைநீறு சந்திப்பது பேய்க்கணம்
பாந்தமிது வேயாகில் பாவையர்காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
13. சூடுவதும் கொக்கிறகு சுலாவுவது சிறுபலிக்கு
கூடுவதும் குறட்டூதம் கூட்டுவது சிவபோதம்
ஓடுவதும் ஏனம்பின் ஏறுவதும் வெள்ளெருது
ஆடுவதும் எரிகாடாகில் அடியேன் காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.

14. தீயோடாடி நிற்பீர் திகழ்வண்ண மேனியினீர்
பேயோடாடல் தவினீர் பெரும்பித்த ரானீரே
தாயோடு காடதனில் ஓடுவதும் ஆனீரே
வேயாடு தோளிபங்கா நுமைக்காதலித்துக்
காண்பதென்னோ.
15. அத்தியுரி போர்ப்பீர் அடுபலிக்குழல்வீர்
ஆத்தி நிழலமர்வீர் ஆரணியம் பாடுவீர்
எத்திக்கு மூத்தீர் எல்லி கனலாடுவீர்
எத்திக்கும் உழலுநுமமைக் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
16. எரிப்பது காமவேள் எடுப்பது மலையாம்
உரிப்பது ஒருகரி உடுத்துவது தோற்கூறை
விரிப்பது வேதாகமம் வேண்டுவது பிச்சை
தரிப்பது தனிகாடாகில் நுமைக்காதலித்துக் காண்பதென்னோ.
17. கட்டியது மேகச்சடை காட்டுவது கரந்தை
செட்டியவள் காதலி சேர்ப்பது சிறுபலி
தட்டியது தமருகம் தீட்டுவது சூலம்
எட்டியது எரிகாடாகில் காதலித்துமைக் காண்பதென்னோ.
18. கட்டியது கரித்தோல் கடப்பது கொள்ளிடம்
அட்டியது முப்புரம் ஆடுவது எட்டிக்காடு
கட்டியது காதலுமை கரப்பது கங்கையாள்
பட்டியெருதேறியூருமுமைக் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
19. முழக்குவது முழவம் மூடுவதோ மானுரி
பழக்குவது படவரவம் பாடுவது பஞ்சமம்
உழக்குவது முயலகன் உண்பது ஊன்பலி
பழக்கமிது கொண்பர் பாவையர் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
20. கொக்கிறகு சூடலம் கொக்கரை முழக்கம்
பக்கியலாய் பார்வதி பொக்கமாய் கங்கை
அக்கியலாம் தாலி அத்தியுரி மூடலம்
உக்கியதலையுமேந்திடில் உமைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.

21. ஆடுவது ஆனைந்து அணிவது ஆமைத்தாலி
கூடுவது பேய்க்கணம் குறிப்பது பலியேற்றல்
மூடுவது மான்தோல் முனிவது முப்புரம்
தேடுவது திக்கெட்டுமாகில் தேவரேயுமைக்
காதலித்துப் பெறுவதென்னோ
22. உண்பது ஊன்பலி உடுப்பது புலித்தோல்
காண்பது கனலே சிரிப்பதுங் கனலே
மாண்பது கேட்பின் மாடேறல் ஒழியீர்
பண்பிதுவாகில் பாவையர் காதலித்துமைக்
காண்பதென்னோ.
23. குலாவுவது சடைமங்கை கூடுவது மலைமங்கை
சுலாவுவது சிறுபலிக்குச் சூழ்வது விழிப்பேய்
விலாவுறவு வெண்தலை மாலை வேண்டுவதுவளை
உலாவுவது கரிகாடாகில் உமைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
24. பிடிப்பது பையரவு பேசுவது பழவேதம்
பிடிப்பது புன்தலை பாடுவது சாமவேதம்
பிடிப்பது மலைவில் பார்ப்பது கனலாம்
நடிப்பது தொழிலாகில் நாரியர் காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
25. காய்வது காலன்தன்னை கருதுவது கரியுரி
சாய்வது சாய்க்காடு சங்கமம் சினவிடை
ஆய்வது மோனமாய் அழிப்பது ஆன்மபோதம்
ஓய்வது ஓரிக்காடாகில் உமைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
26. வெற்பது இருக்கை வேண்டுவது வேடரினம்
நிற்பது ஒற்றைக்கால் நீள்வது அனலாய்
கற்பது கேள்பலி கடப்பது கடவுர்
பொற்பது கொண்டால் பாவையர் காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.

27. செத்தார் எலும்பு சினபுலித்தோற் கூறை
கொத்தார் தலைமாலை கொல்விடமாரம்
தத்தார் தரிகிட தித்தார் எனவாடல்
வித்தாரமிதுவாகில் வனிதையர்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
28. பந்தாடல் பல்தலைகள் பந்தாவாய் பல்பூதம்
தொந்தாடல் தேவியுமை தெரியாதே நதிமங்கை
நுந்தாதை யாரோ நுந்தாயும் யாரோ
நுந்தாத சுடரொளியே நுமைக்காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
29. காட்டுவது ஆவணம் கொள்வ தடிமை
நீட்டுவது சூலம் நிமிர்வது எரியனல்
பூட்டுவது நாணரவு புரிவது கூத்து
வாட்டுவது நோக்கமாகில் நுமைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
30. அருந்துவது அயில்நஞ்சு ஆர்வமது ஆநூர்
விருந்துமது விடநஞ்சும் வீசுவது மணிவலை
செருந்துவது முப்புரம் செல்வது நாய்களுடன்
பொருந்துவது படுகாடாகில் நுமைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
31. சிரிப்பது கனலெரி பார்வையுங் கனலெரி
உரிப்பது உழுவை ஊடுவது எரிகாடு
எரிப்பது முப்புரம் ஏறுவது நாடரங்கம்
தரிப்பது நியதியில்லாகில் நுமைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
32. பூசலிடும் போர்மேகம் பூசுவது சுடலைப்பொடி
ஊசலிடும் கங்கையாள் உள்குவது உமையம்மை
கீசலிடும் குறட்பூதம் குரவையாடும் பேய்களாம்
மூசலிடும் முயல்களாகில் உம்மைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.

33. உள்ளியது கொள்ளிப்பேய் உணர்வது வேதாகமம்
எள்ளியது தண்ணமுது எய்தது நக்கீரனாம்
புள்ளிறக்கை சூடலம் புற்றரவு நாடலம்
கள்ளிக்காடு கருதினால் கன்னியர்கள் காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
34. இருப்பது புற்றிடம் ஈவதும் பொற்கிழியே
விருப்பது வேட்டை வேண்டுவது வேடராம்
பருப்பதம் பற்றிடம் பகடூர்தல் வெற்றிடம்
அருப்பதம் அறியோமே அப்பனே காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
35. எற்றுவது கூற்றுவன் இரிப்பது இராவணன்
தெற்றுவது பன்தலைகள் தரிப்பது இடுகாடாம்
சுற்றுவது ஊரூராம் சூழ்வது சில்பலிக்கே
உற்றதுணைசெய்து நுமைக்காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
36. வேடமது பாசுபதர் விரும்புவது நரபலியாம்
ஓடமது தொழிலாம் ஒட்டுவது ஓரிவாய்
நீடமது நீளெரியே நட்டமது வெளியில்
கூடமது அறியோம் நுமைக்காதலித்துப் பெறுவதென்னோ.
37. கொடுப்பது வாள்நாள் கொள்வது கண்களே
தடுப்பது மேகங்கள் தாண்டுவது திருவாயில்
எடுப்பது பன்னிருவேலி இறைப்பது மழைநீர்
கொடுப்பது அறியோம் நுமைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.
38. குமைப்பது கூற்றம் குழைப்பது வெண்ணீறு
சமைப்பது முப்புரம் சமைவது மோனநிட்டை
அமைப்பது அம்பலம் ஆடுவது ஆந்தைக்காடு
இமைப்பது இல்லையாம் நுமைக்காதலித்துப்
பெறுவதென்னோ.

39. மருவியது மங்கையுமை மறைப்பது கங்கையாள்
 உருவியது ஒண்சுடராய் உகப்பது பூம்பலியாம்
 வருவியல் வளைசெட்டி வாங்குவது வளையே
 ஒருவியல் செய்து பாவையர் காதலித்துப்
 பெறுவதென்னோ.
40. இசைப்பது இனியவீணை எடுப்பது உண்பலி
 திசைப்பது எண்தோள் தேடுவது தரிகாடு
 அசைப்பது அண்டம் அடுப்பது ஆல்நிழல்
 நசைப்பதுவாய்நின்று நாரியர் காதலித்துப்
 பெறுவதென்னோ.

சிவம் சிவம்

4. சீவஞானசேகரம்

1. தேடிவந்ததி கம்பரனே தில்லைமூதூர் செல்வ வாடி மங்கையுமையிருக்க வரிச்சுமையாய்விடி ஓடிவந்த மங்கையாளை உச்சிவச்சுகந் தீரேல் நாடிவந்ததேனோசொலீர் நாதக்கைலை நாதனே.
2. ஆடிசெய்யும் ஐயனே அம்பலமேறும் அருளாளா தேடிசெய்து தேவர்நிற்ப தரணிதணிந்த தென்னோ ஓடிப்போகீர் உள்ளுநில்லீர் புறமும் போகீரேல் *மோடி செய்வதேனோசொலீர் மோனக்கைலை நாதனே.
3. அரும்பிமுறுவல்அழகு கோட்டும் அம்பலவாணரே கரும்பின்காதல்காட்டி யடியார்பாடிவேண்டிட கரும்பின் மலரும் கனியின் சுவையுமானீராகில் விரும்பி வந்ததேனோசொலீர் வாமக்கைலை நாதனே.
4. அச்சிசெய்தாடி நிற்கும் பொன்னம்பலவாணரே கச்சிக் காமக்கோட்டி கனியவிசைபாடி நிற்ப பொச்சிபேசி பொக்கஞ் சொலிபோகவுங்கிலீரேல் நச்சி வந்ததேனோசொலீர் உச்சிக்கைலை நாதனே.
5. இயந்துநின்று ஆடிசெயும் எங்கள்தில்லை நாதா வியந்துநின்று வானவமரர் வேதஇசை பாட வயந்துநின்றீர் வியந்துநின்றீர் விட்டகலீரேல் நயந்து வந்தநேயம்சொலீர் நாதாந்தக் கைலைநாதரே.
6. பாங்கராகி யம்மைகாண பரதமாடும் வாணரே ஓங்குமிசைபாடி யொத்தி உம்பர் ஒட்டிநிற்ப ஆங்குநிற்பீர் இங்குநிற்பீர் எங்கும் போகீரேல் ஞாங்கர்வந்த ஞாயம்சொலீர் ஞானக்கைலை நாதனே.

* மோடி - ஈங்கு மோசடி.

7. ஆலநிலை விட்டு அரங்கேறி ஆடவல்லரே நீர்
சீலம்போற்றிச் சிந்தைசெய்த சிறப்பந்தேடி நிற்ப
கோலஞ்செய்வீர் குறுக்குசெய்வீர் நெடுக்கு செல்லீரே
பாலதாகிவந்த பான்மைசொலீர் பரமகைலை நாதனே.
8. தாய்மைகாணத் தரங்கம்பாடி ஆடவல்ல நாதரே
நேய்மைசெய்து நியமஞ்செய்து நல்லடியார் நேட
வாய்மைசொலீர் வண்மைசொல்லீர் வேறிடம் போகீரேல்
சேய்மைசெய்த செய்திசொலீர் சிகரக்கைலை நாதனே.
9. உருவியலும் பொன்னாகங் காட்டியாடும் புனிதரே
கருவிகரணமிழந்த காதலடியார் கருதி நிற்ப
வருவியென்றீர் வெருவிசெய்தீர் தொலைவும் போகீரேல்
மருவிவந்த மொழிசொலீர் மங்களக்கைலை நாதனே.
10. பெற்றிசெய்து பரதமாடும் பெரும்பரத வாணரே
கற்றிசெய்து கருமம்செய்து கன்னியர்கள் போற்ற
ஒற்றிவந்தீர் ஒருமைசெய்தீர் ஓரிடமும் போகீரேல்
பற்றிவந்த பான்மைசொலீர் பரமக்கைலை நாதனே.
11. மயலுஞ்செய்து மன்றஞ் செய்து மகிழாடல் பெருமநீ
இயலுஞ்சொல்லி இருக்குபாடி இமையவரேத்தி நிற்ப
போயலுஞ்செயீர் நிற்கவுங்கிலீர் பொறுக்க கிலீரேல்
அயலுஞ்செய்த ஆரணஞ்சொலீர் அமலக்கைலை நாதனே.
12. ஒருங்கிணைந்த ஒத்தியோடு ஆடுகின்ற ஒருவநீ
சுருங்கிநின்று சாமம்பாடித் தேடுவார் நிற்ப
இருங்ககில்லீர் நிற்ககில்லீர் ஏதுஞ் செய்யிரேல்
நெருங்கிவந்த நீர்மைசொலீர் நெடுங்கைலை நாதனே.
13. ஆடிநல்ல தேனும்பாலும் பூசமாடும் புனிதனே
கூடிநின்று குறுகிவந்து கொல்லிபாடி நேடப்
பாடிவந்தீர் மோடி செய்வீர் ஓடவல்லீராகில்
நேடிவந்த நியமஞ்சொலீர் நியமக்கைலை நாதனே.

14. அன்றடர்த்துக் காளியை எல்லை செய்த தில்லையீர்
நின்றடர்த்து நிமலனேயென் றழைத்திட வும்பலர்
குன்றடர்த்தீர் குறுகிவந்தீர் கொல்லை போகீரேல்
பின்றொடர்ந்த புதுமைசொலீர் போதக்கைலை நாதனே.
15. மின்னேஅனைய மேனி காட்டியாடும் அழகனே
அன்னேயென்று அத்தாவென்று அன்பர் பாடிடவே
பின்னேபோகீர் முன்னேபோகீர் கொன்னே பேசிரேல்
முன்னேவந்த மெய்மைசொலீர் மோனக்கைலை நாதனே.
16. பூதலம்புகுந்து பூசந்தெரிந்து ஆடும் பொன்னரே
சாதல்செய்து காதலடியார் சிரம்வைத்துப் போற்ற
போதல்செய்யீர் போதஞ் செய்வீர் புக்கொளிப்பீரேல்
காதல்செயும் கருத்துச்சொலீர் குன்றுக்கைலை நாதனே.
17. இட்டியடி ஒத்துச்சேர்த்து ஆடல்பயில் எம்பிரானே
செட்டியாளுமை பாடிநிற்பக் கிட்டியாய் வந்து
எட்டியடிவையீர் எங்கும் போகீர் ஏதுஞ்செய்கிலீர்
ஒட்டிவந்த உண்மைசொலீர் உச்சிக்கைலை நாதனே.
18. தொக்குநின்ற சடைகளாட ஆடுந் திகம்பரனேநீர்
பக்குநின்று பதறிநின்று பத்தரினம் பரவிநிற்ப
புக்குநின்றீர் போகவல்லீர் பொழுது போக்குவீரேல்
தக்கிநின்ற தன்மைசொலீர் தகவுகைலை நாதனே.
19. சரிந்து நின்றே சதிர்பழகுஞ் சிற்றம்பலநாதா
பிரிந்துமலம் பெற்றிசெய்த பெரியோர் போற்றிடத்
திரிந்துவந்தீர் போகவுங் கில்லீர் தொல்லைதாரீரேல்
பரிந்துவந்த பாவகஞ்சொலீர் பரமகைலை நாதனே.
20. எல்லையில்லா இன்பநடமாடுந் தில்லைநடமாடியே
முல்லைமல்லிகை கொடுவந்து முனிசுழாம் பூசித்திட
நில்லைசெய்தீர் எல்லைசெய்தீர் தொல்லை செய்வீரேல்
ஒல்லையாய்முன் வந்ததுசொலீர் ஓதக்கைலை நாதனே.

21. பொன்னியலும் மன்றுள்பூச நெய்யாடும் பரமேட்டி
பன்னியலும் பழகிநின்று பன்னியர்தான் பரவ
பின்னியல்செயீர் நின்னியல் செய்வீர் அன்னியமிலீரேல்
முன்னியல்செய்த மூலஞ்சொலீர் மூலக்கைலை நாதனே.
22. மாட்சிசெய்து மன்றுளாடும் மணிச்சோ தியரனே
வீட்சிசெய்து வியந்துநின்று வேதன் நீடிநிற்ப
காட்சிப் பொருணீர் காண்பானீர் கடவுளானீரேல்
காட்சிசெய்த காதைசொலீர் கோலக்கைலை நாதனே.
23. திறவாகிய தில்லையிலாடுந் தில்லை யம்பலவா
சுறவாகிநின்று சித்தர்சித்தங் கொண்டு தேடவே
இறவுமில்லீர் பிறவுமில்லீர் புறவந்தான் போகீரேல்
உறவாகிவந்த உண்மைசொலீர் ஓங்குகைலை நாதனே.
24. பற்றவராய்நின்று பரதமாடும்எம் பரத வாணரே
அற்றவராயுற்ற துணையென்று அமரர்பற்றி நிற்ப
குற்றமில்லீர் குணமுடையீர் சுற்றமொன்று மிலீரேல்
உற்றவராய்வந்த உண்மைசொலீர் ஓங்குகைலை நாதனே.
25. பொன்னரங்கம் ஏறிநின்று பரதமாடும் பரமேட்டி
இன்னரங்க இசைபாடி இயக்கரெலாம் இயைந்துநிற்ப
பொன்னரங்கு போகீர் பின்னரங்குபோகீர் மின்னரங்கிராகில்
முன்னரங்குவந்த முறைமைசொலீர் முதற்கைலை நாதனே.
26. இரவிப்பொன் மன்றுளின்ப நடமாடும் இறைவனே
சுரபிபாலைந்து மாட்டிச் சுரர்கணம் போற்றிநிற்பக்
குரவிவந்தீர் பரவிப்போகீர் புரவியுமேற மாட்டிரேல்
நிரவிவந்த நீர்மைசொலீர் நிமலக்கைலை நாதனே.
27. நேரம்பூசம் பொருந்திநிற்ப நெய்யதாடும் நிமலனே
ஈரங்கண்டு இன்பங்கண்டு இயக்கர்பாடித் தேடவே
¹தாரங்கொண்டீர் ²சோரம்வைத்தீர் ³பேரம் பேசினீர்
வாரமாகிவந்த வன்மைசொலீர் வேதக்கைலை நாதனே.

28. அக்குமாலை யாடவாடும் ஆனந்த நடராஜரே
தொக்கென வானவர் தூமலர்பெய்து தொழுதுநிற்பப்
பக்கெனவந்தீர் பொக்கெனப்போகீர் புக்ககம்* போகீரேல்
சிக்கெனவந்த சீர்மைசொலீர் சீலக்கைலை நாதனே.
29. சிந்திக்க வரிதாய் செம்பொன்னம்பலம் புகுந்த சிவனே
பந்திக்க பலகாலும் புந்தித்திருத்திப் புனிதர் தேடிநிற்ப
வந்திக்கவந்தீர் கந்தித்துநின்றீர் கரந்து செல்லீரேல்
சந்திக்கவந்த சங்கதிசொலீர் சரபக்கைலை நாதனே.
30. ஆதிப் பொன்னம்பலம் புகுந்தாடும் அம்பலவாணரே
சாதிப்பார் சண்ணித்தநீறுடன் சித்தருமைச் சந்திப்ப
சோதிப்பவந்தீர் சேதிப்பவந்தீர் குதுஞ் சொலீரேல்
வேதிப்பவந்த விகிர்தஞ்சொலீர் விஞ்சுகைலை நாதனே.
31. புக்கணைந்து பொன்னியல்காட்டி பரதம் பயிலழகரே
மிக்கணைந்த காதலாய் முனிவர்குழாம் முயங்கிடச்
சொக்கணைந்து வந்தீர் செல்லவலீர் சிரிக்கவல்லீரேல்
பக்கமணைந்த பரிவுசொலீர் பரமகைலை நாதனே.
32. வரிந்துஅரவம் ஆடியுகந்திடும் வில்வவன நாதரே
புரிந்து புனிதமலர்கொடு பூசனையாளர் பரந்துதேடச்
சொரிந்துவந்தீர் சரிந்துபோகீர் செறிந்து நிற்பீரேல்
இரிந்துவந்த இனிமைசொலீர் இரதகைலை நாதனே.
33. கனத்துணையாய் கனகசபை புகுந்தாடுங் கனகனே
தினத்துணை நீயென்று பனத்துணையாய்ப் பருகிநிற்ப
மனத்துணை நாதனானீர் வனத்துணையும் போகீரேல்
இனத்துணையாய் வந்ததுசொலீர் இன்பக்கைலை நாதனே.
34. பூந்திருந்து பாதந் தூக்கியாடும் புனிதநாதனே
தாந்திருத்தி மனஞ்செய்து தேவர்குழாம் போற்ற
நாந்துருத்தி என்பீர்ஐய பூந்திருத்தியும் போகீரேல்
மேந்துருத்தி வந்ததுசொலீர் மேவுகைலை நாதனே.

* புக்ககம் - கைலை

35. நெய்த்தானம் ஐந்தும் நீறுமாடும் பூசத்து நிமலனே
மெய்த்தானம் நீரென்று மேருபுத்திரி மகிழ்ந்திருப்ப
உய்த்தானம் என்றீர் எய்த்தானமென்றீர் எங்கும்போகீரேல்
செய்த்தானம் தான்என்னசொலீர் சரபக்கைலை நாதனே.
36. நெய்யாறாய்ப் பாலாறாய்த் தேனாயாடும் நிமலனே
பொய்யாறுந் தள்ளிப் பொருந்திப் பிருங்கியார்தேட
ஐய்யாறுஎன்றீர் அசோகந்தி என்றீர் அகலீராகில்
மெய்யாறாய் வந்ததேன்சொலீர் மேவுகைலை நாதனே.
37. உருக்கிவார்த்த பொன்னனாய்ப் பரதமாடும் பரமனே
செருக்கிறந்த சித்தர்கணஞ் செருகிநின்று நீடிடப்
பெருக்காறுசூடிப் பாம்பணிந்தீர் பெரும்பித்த ராகில்
நெருக்கிவந்த நீர்மைசொலீர் நீளக்கைலை நாதனே.
38. ஆற்றுத்துறை காட்டி அரங்காடும் அருட்கடலேநுமை
ஈற்றுத்துறை நீரென்று இம்பரும்மைத் தேடிடக்
கீற்றுத்துறை செய்தீர் ஊற்றுத்துறையானீர் சோற்றுத்துறை
போகீரேல்
தோற்றுத்துறை யானதென்சொலீர் தூரக்கைலை நாதனே.
39. சலஞ்சுழிக்குஞ் சடையாட ஆடுஞ்சிற்றம்பல வாணா
தலஞ்சுழித்து தண்ணடியார் தாகமாய்த் தேடிடவே
வலஞ்சுழிபோகீர் இடஞ்சுழிபோகீர் அலஞ்சுழிப்பீ ராகில்
ஞாலஞ்சுழித்து வந்ததுசொலீர் ஞானக்கைலை நாதனே.
40. எண்ஊசத்தோள் வீசியாடுமெம் தில்லைவன நாதா
தண்ஊச்சரஞ்செய் தாமரையான் தேடித் தத்திநிற்ப
மிண்ஊச்சரஞ் செய்தீர் கொண்ஊச்சரமென்றீர் குறுகினீராகில்
கண்ஊச்சரங் கலந்ததுசொலீர் கோலக்கைலை நாதனே.
41. பண்காட்டிப் பரதங்காட்டும் பூசப்புனிதப் பரமா
மண்காட்டும் மலர்காட்டி மாதவத்தோர் தேடக்
கண்காட்டுவீர் வெண்காட்டினீர் விரையீ ராகில்
எண்காட்டும் இனிமைசொலீர் எல்லைக்கைலை நாதனே.

42. கூடியசதியுஞ் சுதியுஞ்சேர வாடுங் குழகனீரே
தேடிய தொக்ககணங்கைத்து தொக்கி நிற்பக்
கூடிவந்தீர் குழைந்து வந்தீர் ஆடிவந்தீரேல்
ஓடிவந்த உண்மைசொலீர் ஓங்குகைலை நாதனே.
43. ஏகாட்சரமாய் அரங்கேறியாடும் மூல பஞ்சாட்சரமே
தேகாட்சரம் மறந்து உமைத்தேவர்கள் தேடிநிற்ப
ஏகாட்சரமென்றீர் ஏகம்பனென்றீர் எங்கும் போகீரேல்
வாகாட்சரமாய் வந்ததுசொலீர் வேதக்கைலை நாதனே.
44. கடுத்தாடுங் காரரவம் மாட்டியாடுங் கடவுளே
அடுத்தாடிநின்று அமரர்கோன் அடியொற்றிடவே
எடுத்தாள்வீர் விடுத்தாள்வீர் எட்டிப் போகீரேல்
தடுத்தாண்ட தன்மைசொலீர் தண்கைலை நாதனே.
45. குழைதானாடக் கூத்தேயாடுந் தில்லைக் கூத்தரே
தழைந்து நின்று திருவடியார் தேடிப்பாடிநிற்ப
உழையே கொள்வீர் இழையாய்வந்தீர் பிழையீராகில்
அழையாமுனம் வந்தசொலீர் அரணக்கைலை நாதனே.
46. தாதினிய மாலையாட வாடுந்தாண்டவ புரேசா
காதினிய காமரம்பாடிக் கின்னரர் தேடிநிற்ப
போதினியென்றீர் ஏதினியென்றீர் எங்கும் போகீரேல்
மேதினிவந்த மேன்மைசொலீர் மேலக்கைலை நாதனே.
47. எண்புடைத் தோள்கள் வீசிநின்றாடு மெங்கள்பெருமா
பண்புடை பெரியோர்கள் பண்பாடிப் போற்றிநிற்ப
வெண்பொடி மேனியீர் மாண்புடையீர் வேண்டுவதீரேல்
நண்புடையாய் வந்ததுசொலீர் நிச்சிக்கைலை நாதனே.
48. ஆதியந்தமில்லா அம்பரமாடும் அற்புத நேசா
ஓதியுணர்ந்து சோதிநீயென்று உம்பர்தேடி நிற்ப
ஊதியமென்றீர் நீதியாய் நின்றீர் ஆதிரையனாகில்
நாதியாய்வந்த நன்மைசொலீர் நாதக்கைலை நாதனே.

49. விருத்தியாக எவ்வுலகும் விரிசடையாடும் பெருமா
கருத்திருத்திக் கின்னரர் காமரம் பாடித்தேடித்
திருத்துருத்தி யென்பீர் போகீர் துருத்திநிற்பீரேல்
அருத்தியாகி வந்தசொலீர் அமலக்கைலை நாதனே.
50. தத்தென தொத்துமேகங்களாட ஆடும் பெருமா
சித்தத் தொருமித்த சித்தர்குழாம் சிந்தித்திருக்கப்
பித்தனுமானீர் பேயனுமானீர் பேராது நிற்பீரேல்
அத்தனாய்வந்த அருமைசொலீர் அரணக்கைலை நாதனே.
51. உச்சிமேகம் ஆடவாடும் ஐயா அம்பலவாணரே
இச்சியுமையாள் பாடவாடும் ஆடல்விட்டுப்பைய
நச்சிவந்தீர் இச்சிவந்தீர் ¹இச்சி தருவீராலுமை
²உச்சிசெய்து உள்ளும்வைத்தேன் உச்சிக்கைலை நாதனே.
52. சூடலமாட ஆடலஞ்செய்யும் ஐய அம்பலவாணரே
பாடலஞ்செய்யும் பங்கிதேட ஆடலம்விட்டுப் பைய
நாடலஞ்செய்தீர் பாடலஞ்செய்தீர் ஓடலஞ் செய்யீரேல்
நாடலஞ்செய்தேன் அடிமையானேன் நாதக்கைலை
நாதனே.

சிவம் சிவம்

1. இச்சி தருவீரால் - போதந்தருவீரேல்

2. உமைஉச்சி செய்து - உச்சியில் வைத்துமை போற்றி

5. சோமசுந்தரர் திருமுகம்

(சிவபோதமிழந்த பெண்ணின் தாய் கூற்று)

சங்கு அருட்சத்தியின் கூற்று.

சோமசுந்தரர் வணக்கம்

இளம்பிறையும் இளிவெண்டலையும் இனமலர்க்
கொன்றையலங்கலு மிழிச்சிக் கதிர்மகுடந் தரித்து
வளங்குழைத்த வெண்டலைமாலையும் விரிகொன்றை
மாலையும் விளங்கேனத் தாலியுமாற்றி
உளங்குழைத்து வேப்பந்தொடைசூடி நாகக்கலன்
களைந்து மாணிக்கப்பூண் புனைந்து விடையேற்றம்
விளங்குவிடைக் கொடிவிட்டுக் கயலெடுத்துக் கண்ணியமாய்
கயற்கண்ணியை வதுவைசெய்த பாண்டிய
மருகரே நீர்வாழிய வாழியவே.

1. மதுராபுரிமன்னா எனும் மங்களக் கைலைநாதனே
எனும் மானுமை நோக்கி மணாளனேயெனும்
சதுரம்மறை பாடவலனேயெனும் சந்திரசூடா
மணியேயெனும் சாந்தோக்கிய உபநிடதமேயெனும்
மாதூரகங்கொண்ட ஆரியக் கூத்தனேயெனும்மால்
விடையேறியேனும் மங்கள மதுராவிலாசமே எனும்
இதுவேதருணமிதமிதம் நின்கழல்சேர எனும் கர்ப்பூர
சுந்தரரே என்கண்மணி நின்கழல்சேர அருள்வாயே.
2. முடிமேல் மதியுடையாய் எனும் முக்கண்ணுடைய
முழுமுதலே எனும் முழங்குங் காமேகஞ்சூடியே எனும்
கடிமலர்க் கொன்றையனே எனும் கங்காளக்காதலனே
எனும் கட்டிய கதநாகமுடையாய் எனும்
வடிவிலைச் சூலபாணியே எனும் வரகுணபாண்டியனாக்
கருளினையே எனும் வார்கழல் வீறுடையே எனும்
அடிக்கமலம் போற்றினேனே எனும் அபிராமசுந்தரரே
என்அல்லிக்கொடி நின்கழல்சேர அருள்வாயே.

3. சித்தியானை தன்தாதையே எனும் சித்திரைப்பூரண
நாதனேயெனும் சிவாயநம மந்திரரூபியே எனும்
முத்திக்கு வித்தான முழுமுதலே எனும் முழுநீறணிந்த
முதல்வா எனும் முத்துக்குடை நிழற்று
பாண்டியனே எனும்
அத்தியுரி போர்த்தனையே எனும் ஆலவாயுடைய
அப்பனே எனும் அகரமாயெங்கும் பரந்தாயே எனும்
கத்திக்கனை கடலாயழைத்தேனே எனும் கடம்ப
வனசுந்தரரேயென் கார்குழலி நின்கழல்சேர
அருள்வாயே.
4. மன்றுள் நடமாடுமணியே எனும் மணிபவளக்குன்றமே
எனும் மறைசிலம்படி போற்றியெனும்
என்றும் என்னுயிர்த்துணையே எனும் எங்கள் குலதெய்வமே
எனும் எடுத்துச்சுமக்கும் ஏகம்பா எனும்
¹சென்று சென்றனுவானேன் எனும் செக்கர்வானச்சுடரே
எனும் செத்தா ரெலும்பணிந்தாயே எனும்
குன்றுக் கைலைநாதனே எனும் கல்யாணசுந்தரரே
என்குழலி நின்கழல்சேர அருள்வாய் அருள்வாயே.
5. திங்களணி திருஆலவாய்ச்சிவனே எனும் திருத்தபாதகை
பிராட்டியார் சிவனே எனும் திவலைநதி சூடிச்
சிவனே எனும்
சங்கநிதியான் சங்காத்திச்சிவனே எனும் ²சந்திதொறுஞ்
சங்கரனே எனும் சங்கிலிக்காய்க் கண்கொண்ட
சிவனே எனும்
மங்கலக்குடிமணாளா எனும் மட்டுமலிக் கழுநீர்க்கடவுளே
எனும் மந்திரசாகைகள் போற்றுமணியே எனும்
கங்காசலமலி சடையனே எனும் கஸ்தூரிசுந்தரரே
என்கண்மணி நின்கழல் சேர்ந்திட அருள்வாயே.

1. சென்று சென்றனுவானேன் - என் சீவபோதமிழந்தேன் உனைத்தேடி.

2. சந்திதொறும் - சந்தியாகாலம்.

6. அண்டங்கள் எலாமடிபோற்றுமரனே எனும் ஆலவா
யுடையானே எனும் அங்கயற்கண்ணிபாகா எனும்
கண்டங்கறுத்த சிவனே எனும் காரெட்டுக் கடவுளே எனும்
கைலைபாதி காளத்திபாதி யுடையானே எனும்
துண்டங்கள் கொள்கோலமே எனும் துங்கக்கரிமுகவன்
தாதையே எனும் தூலசூக்கும் நடனமே எனும்
முண்டகப்பாதஞ் சூட்டினையே எனும் மகுடசுந்தரரே
என்மலர்க்கொடி நின்கழல் சேர்ந்திட அருள்வாயே.
7. காவியங்கண்ணிபங்கா எனும் கயற்கொடிக் கடவுளே
எனும் காஞ்சனமாலை போற்று மருகரே எனும்
ஆவியுயிர்ப்பாய் எனையோம்பு சிவமே எனும் ஆவினைந்
தாடுமப்பனே எனும் ஆலவாய்த் திருவிருத்தமே எனும்
மேவியெவ்வுயிரையும் ஓம்புவாயே எனும் மேதகுசிவஞான
போதமே எனும் மெய்கண்டார் தம்ஞானமே எனும்
பூவியல்பிரமன் காணா திருமுடிச்சாத்தே எனும் பழியஞ்சு
சுந்தரரே என்பங்கயச்செல்வி நின்கழல்சேர
அருள்வாயே.
8. பாலச்சந்திர சூடியே எனும் பால்வெண்ணீறாடியே எனும்
பத்தர்க்கினிக்கும் பரமானந்தமே எனும்
ஆலமுண்ட கண்டத்திறையே எனும் ஆலாசியசோம
சுந்தரமே எனும் அலம்புநீர்க் கங்கைசூடியே எனும்
ஏலவார்குழலி பங்கா எனும் எங்கள் குலமுதல்வனே
எனும் என்றுமெனையோம்பி வளர்க்கும் எந்தாயெனும்
காலனுங்கலங்கும் காலகாலனே எனும் கடம்பவனக்
குயில்போற்று சோமசுந்தரரே என்கண்மணி
நின்கழல்சேர அருள்வாயே.

9. என்பணியும் என்கோ எனும் என்னன்பெனும் போர்வை
கொளும் என்கோ எனும் இன்சொற் பாமாலைகொளும்
என்கோ எனும்
தன்பணியில் வைத்தானென்கோ எனும் தாங்குசிவம்
என்கோ எனும் தாயுமானவன் என்கோ எனும்
பன்மணிப்பாமாலை செய்யென்றான் என்கோ எனும்
பற்றுனக்கே என்கோ எனும் பண்டடிமை கொண்ட
என்கோ எனும்
சொன்மணி கொள்வான் என்கோ எனும் சம்பகசுந்தரரே
என்குந்தரி நின்கழல்சேர அருள்வாயே.
10. மலைவில்லி என்கோ எனும் எனைமறவாதருளும் என்கோ
எனும் எருதேறி ஏந்திழையுடன் வருமென்கோ எனும்
கலைஞானவல்லி என்கோ எனும் கதம்பவனமுடைய
என்கோ எனும் *கற்புநலங்கவர்ந்தான் என்கோ எனும்
இலைமூன்றுகுலத்தார் என்கோ எனும் இலங்காபுரி
யமர்ந்தான் என்கோ எனும் இடபாருடராய் வந்தான்
என்கோ எனும்
அலையார் கோவளத்துறை யமர்ந்தான் என்கோ எனும்
ஆலாசிய சுந்தரரே என்னுயர்தீர்
என்அல்லிக்கொடி நின்கழல்சேர அருள்வாயே.

சிவம் சிவம்

6. முடிபு

(ஆன்மாவில் பதிந்த சிவத்தைச் சிக்கெனப்பிடிக்கும் சீவன்)

1. நாயாய்க் கிடந்தேனை நயந்து நானிலம் புகுந்து
நேயமாயழைத்த நால்வர் போற்றும்
தமிழ் வேதத்துச்சியே
தாயாயணைத்து தந்தையாய்க் குருவாய்த் தயவுகாட்டித்
தாணுவாய்க் கண்ணளி மழையாலெனை
வளர்த்த தாணுமாலயமே
மாயாவலைபின்னிக் கன்மத்தால்வீழ்த்தி ஆணவத்தால்
நிலைநிறுத்தும் இருட்பாவையைக் கிழிக்கும்
நீறும் ஐந்தெழுத்துந் தந்த நிமலா
சேயாய்த்தேடி கன்றாயணைந்து மார்ச்சாரநெறி நின்று
சிக்கெனப்பிடித்தேன் நீர்பிரிந்து செல்ல
முடியாதையா ஆலவாய்ச் சோமசுந்தரரே.
2. ஏதவமேபெருக்கி வாழும் ஏதையாய்க் கிடந்தேனை
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை வடபால் கோவளத்துறை
புகுந்த என்னப்பனே
ஆதரந்தந்து அம்மையப்பனா யணைத்து அருள்ஞான
குருவாகிவந்து அருள்மழையாய்ப் பொழிந்தெனை
வளர்த்த அருள்ஞான மேகமே
பேதமில்லாநின்று பேயாட்டிப் பிரபஞ்சவலைக்குள்
பின்னும் முப்பாசத்தடை நீக்கப்பாதமலர்
சூட்டியருளிய கைலாயா
சேதமில்லா தவத்துள் நுழைந்து சாதகப்புள்ளாகி
நின்னருள் மேகநீர் சுனைவத்துமைச் சிக்கெனப்
பிடித்தேன் நீர்பிரிந்து செல்லமுடியுமோ
ஆலவாய்ச் சுந்தரரே.

3. சீவஉபாதைகளில் சிக்கிச் சிவமேயுனையறியாது
 சவமாய்க் கிடந்தேனைச் சிவமாக்கி ஆளச்சிவப்
 பெருந்துறை புகுந்துநின்ற செம்பொனே
 தவஞானகுருவாய் முன்னின்று தவத்துள்ளுழைய
 அருள்தந்து தாகமாயுனைத் தேடிப் பஞ்சாக்கரப்
 படிமிசையேற்றி வைத்த தண்ணருள் வானமே
 பவக்கடலில் வீழ்த்தியெழும்பவிடாது அழுத்திக்
 கொடுமைசெய் இருள்மோகினியை விழுத்தி
 பதித்துவம் தந்த பார்வதி மணாளனே
 சிவானுபவங்கள் சந்தித்துப் பரானுபவங்கள் புசித்துச்
 சிவபோதத்தில் நனைந்து சிவராகம் பாடியுனைச்
 சிக்கெனப்பிடித்தேன் நீர்பிரிந்து செல்லமுடியுமோ
 ஆலவாய்ச் சுந்தரரே.
4. இருளுள்ளி மருளுள்ளில் மருண்டு கிடப்பேனை
 இருப்படலங் கிழித்தாள இம்பருலகம் புகுந்து
 இங்குவாவென வழைத்த இமையத்துச்சியே
 அருளுருவாகிவந்து அருள்ளானவமுதூட்டி அருள்ளான
 நீறிட்டு அருள்ளானநாமம் புகட்டிய
 அருள்ளானகுருவே ஆலவாய்ப்பனே
 மருள்மாய வலைவீசியெமை விழுத்தியழுத்தித் தெருள்
 காணவிடாது தடுக்குந் தத்துவங்கள் தாண்ட
 அருணோக்காலெனை வளர்த்த மதுராவிலாசமே
 அருள்ளான நிட்டை மருவி நாதமுங்கடந்த வெளியில்நின்
 பலகோல தர்சனங்கண்டுன்னோடு வாழ்ந்துனைச்
 சிக்கெனப் பிடித்தேன் நீர்பிரிந்து செல்ல
 முடியுமோ ஆலவாய்ச் சுந்தரரே.

5. நான்எனதுஎனும் வலையுளகப்பட்டு மான்போல்
கானல்நீர் தேடியோடும் நாயேனை நால்வகைத்
தவங்காட்ட நானிலம் புகுந்த
நான்மாடக்கூடல் நாதனே
பான்னினைந்தூட்டுந் தாயினுந் தாதையிலும்
மேலாம் ஞானகுருவாகிப் பசுபாசங் கழுவிப்
பாதமலர் சூட்டியாண்ட பண்ணமர்ந்த நாதனே
ஊன்பெருக்கி உள்ளொளிமறைத்து உலப்பிலா மாயா
ஆனந்தங் காட்டியழிக்கும் ஐம்புலப்பேய்த்
தேரேறாதெனைத் தரணியில் தடுத்தாண்ட
தாண்டவ வேந்தனே
பொன்மழை நோக்கி நெற்பயிர் காத்திருத்தல்போல்
அருள்வானமேயுனை நாடிதேடிக் கூடிச்
சிக்கெனப் பிடித்தேன் நீர்பிரிந்து செல்ல
முடியுமோ ஆலவாய்ச் சுந்தரரே.
6. எண்ணந்தான் உனைத்தேடும் அறிவின்றிக் கிடப்பேனை
எண்ணுமெண்ணங் கூட்ட ஏழ்கடல் சூழிலங்கைக்
கோவளப்பொருந்துறை புகுந்த
அப்பனே ஆலவாயரனே
வண்ணந்தான் பலகாட்டி வடிவுகாட்டிவார் கழல்கள்தான்
காட்டிச் சூட்டி வாதவூரன் போலெனையாள
வீழிநிழ லமர்ந்திருந்த விழியருள் தேசிகனே
திண்ணந்தான் தனுகரணபுவன போகங்களென்று
திடப்படுத்தியெமைத் தலைதடுமாற விழுத்தும்
இருட்பாவையைக் கிழிக்கும் ஞானவாள் தந்த
ஞான தேசிகனே
திண்ணந்தான் நிந்திருவடி புணைபிடித்துத் திருவடி
ஞானம் பெற்று தனிஞான இன்பநிட்டையிலுன்கழல்
சிக்கென பிடித்தேன் நீர்பிரிந்து செல்ல முடியுமோ
ஆலவாய்ச் சுந்தரரே.

7. இருப்பாவையைப் புணர்ந்து பேயொன்றுந் தன்மையாய்ப்
பிரிவெய்தும் வகையறியாமற் கிடப்பேனை
இருள்நீக்கி யாளக்கருதி இம்பருலகம் புகுந்த
இறையோனே

அருட்பாவையைக் கூட்டி அருட்பாதைகாட்டி
அருளாரமுதம் ஊட்டி அருட்கவசத்தால்
கட்டியாளக்கருதி அவனிபுகுந்த அம்பலவாண
தேசிகனே

மருட்பாவையாய்த் தொடர்ந்துவந்து மருள்வலைவீசி
மயக்கி மாயாமலத்துள் விழுத்திடுஞ் சீவபோதம்
விழுத்தியாண்ட சிவஞானபோதமே

தெருட்பாவையைப் புணர்ந்து திருநீர்ணிந்து திருநாமப்
புணைபிடித்துத் தெருள்ளான இன்பநிட்டைமருவித்
திருக்கைலையிலமர்ந்த நின்கோலங்கண்டு
நாயேனுனைச் சிக்கெனப்பிடித்தேன் நீர்பிரிந்து
செல்ல முடியுமோ ஆலவாய்ச் சுந்தரரே.

8. பந்தனைப் பிறவியிறவிப் பெருங்கடலுள் புகுந்து
நின்றேனைப் பந்தனையறுத்தப் பசுபாசமிறுத்துப்
பத்திப்பரிசு தந்திடப் பாரினுள் புகுந்த
பழியஞ்சு நாதரே

வந்தனை தாயாய்த் தந்தையாய்த் தந்தனை தண்மலர்ப்
பாதம் திருஞானகுருவாகிப் பந்தனை செய்தனை
ஆண்டானடிமைமுறை வரம்பல ஈயும் வள்ளலே
எந்தனை மருள்காட்டி மாயைகாட்டி மலர்ப்பாதந்தேடும்
ஏகாந்தஇன்பங்கூடவிடாமல் தடுக்கும் முப்பாசநீக்கிட
எழுவகைத் தீட்சைகளால் சிவமாக்கிய
சீவன்முத்தி புரேசா

சிந்தனையும் வந்தனையும் செந்தாமரைப் பாதம்
வைத்துப் பந்தனை செய்து பேரின்பநிட்டை
சாந்தனையும்

சேந்தணையத் தந்த தாதையே நினைச்சந்தித்துச்
சிவமானசிந்து பாடிச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
நீர்பிரிந்து செல்ல முடியாதையா
ஆலவாய்ந் சோமசுந்தரரே.

9. நற்றேனென்று நற்றேன் நால்வகை மயக்கிலே
நின்நற்றாள் தனையறியாமலே நாயினேனை
நலந்தந்தாள நாற்கடல் சூழிலங்கைக்
கோவளத்துறை புகுந்த ஆலவாயப்பனே
பெற்றான் சாம்பானென அழைத்துப் பேதமறத்
தீக்கைதந்து பொற்றாமரைமலர் சூட்டிபாற்றி
வினையெலாம் பெற்றநீறும் பெருநாமமுந்
தந்தாண்ட ஆலவாயப்பனே
சற்றேனும் நினைந்துருகி யோலமிட்டுனைத்
தேடவிடாதெனைச் சுற்றிவளைத்துப் பிரபஞ்சச்
சேற்றில் விழுத்தும் இருள்மங்கையைத்
துரத்தி அருள்மங்கையைச் சேர்த்த அப்பனே
கற்றேன்நின் கலைஞானம் காமுற்றேன்நின்
கழலிணைகள் உற்றேன் உறுதுணையாயுன்
பெற்றநாமம் பற்றாய் பரஞான இன்பநிட்டை
மருவியுனைச் சிக்கெனப்பிடித்தேன்
நீர்பிரிந்து செல்ல முடியுமோ
ஆலவாய்ச் சுந்தரரே.

10. பொச்சைத் தனுகரண புவனபோகங்களில் புகுந்து
புகுந்து இளைத்தேனைப் பிச்சைத்தேவனாகி
வந்து பசுபாசங்களைந்துன் திருவடிஞானந்
தந்தாண்ட ஆலவாய்க் குருமணியே
உச்சைத் தேவனாயமர்ந்து உச்சிக் கைலைகாட்டி
நல்கிப் பச்சைப்பாவையுடனருகில் நின்று
உடனாகிவந்து முன்பின்னாய் நின்றெனைக்
காத்தருளும் ஆலவாய்க் குருமணியே

விச்சை பலகாட்டி வியனுலக பாசத்தில் முச்சை
 செய்தெனை விழுத்தும் வில்லி இருட்பாவையை
 வென்றுன் திருவடிஞானம் பெற்று
 நாயேனீடேறவருளிய ஆலவாய்க் குருமணியே
 இச்சைத் தேவனாக்கி உச்சைத் தேவனாக்கியுமைத்தேடி
 இன்பநிட்டைமருவி இகபரந்தாண்டி
 இமயக்கைலையி லுமைக்கண்டு இணைகழல்
 சிக்கெனப்பிடித்தேன் நீர்பிரிந்துசெல்ல
 முடியுமோஎன் ஆலவாய்ச் சுந்தரரே.

சிவம் சிவம்

முற்றும்

